

Előfizetési árak:
 Egész évre . . . 6 frt — kr.
 Félévre 3 „ — „
 Negyedévre . . . 1 „ 50 „
 Egy hóra 1 „ 50 „
 Egyes szám ára 8 kr.

Kiadóhivatal:
 PÉCSETT, Széchenyi-tér 12. sz.
 (Nádossy-féle ház)
 hová az előfizetések és a lap
 szétküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

(PÉCSI HIRLAP.)

Szerkesztői iroda:
 PÉCSETT, Széchenyi-tér 12. sz.
 hová a lap szellemi részét
 illető minden közlemény inté-
 zendő.

Kéziratok vissza nem adatnak.

Hirdetések
 a kiadóhivatalban vétetnek föl.
 Előfizetések elfogadtnak még
 valamennyi könyvkereske-
 désben.

Megjelenik hetenként kétszer: **szerdán és szombaton.**

Egyes számok kaphatók:

Waldinger N. utóda Domján I., Valentin K. fia (Széchenyi-tér), Engel Lajos (fő-utca), Hochrein József és fiai (Széchenyi-tér), Böhm Manó (fő-utca) papir- és könyvkereskedéseiben

Osztrák kapzsiság.

Tüneményes a mai osztrák „testvéreink” szeretetreméltósága és minden fogalmat meghaladó az a barátság, melylyel bennünket üldöznek. Szerencse, hogy megvan a magyarnak ez a találó szava, más-kép ki se fejezhetné hiven az osztrákoknak hozzánk való indulatát.

Megint kedvesek, szívesek az osztrák testvéreink. Tülemennek minden képzelhető határán a rokoni vonzalomnak, egy állam polgárainak tekintik magukat velünk és hogy ennek élénk, a legrosszabb indulatot is lefegyverző tanuságát adják, meg akarják ülni a magyar nemzet ezredéves ünnepét, velünk együtt készülnek megünnepelni a milleniumot.

Tiszteletet parancsoló és megható a testvéri érzésnek ilyen megdicsőítése. Ime, az osztrákok, akik példát a dnak a világnak, a kiknek nagylelkűsége után föl fogja jegyezni a történelem, mikép kell önzetlenül szeretni egymást két nemzetnek.

És nem holmi szegényesen akarja ünnepelni Ausztria a mi ezredéves multunkat. Fényt, pompát akar kifejteni, meg készül mozdítani a monarchia másik felét és az egész világot, hadd csodálja az is a magyar nemzet ezredéves létének diadalait — a Lajthán túl, a császárvárosban. Szóval az osztrákok nem kevesebbel járulnak a mi nagy ünnepünk fényéhez, mint azzal, hogy 1895-ben világkiállítást rendeznek — Bécsben.

Meg ne döbbenjen ettől a becsületes magyar sziv. Hiszen össze vagyunk növe

Ausztriával, mint a siámi ikrek. Szapáry Gyula gróf szerint egy test, Fejérváry Géza báró szerint egy lélek vagyunk Ausztriával; hát nincs is okunk védekezni a gyalázat ellen, hogy nemzetünk diadalait odaát keresik Ausztriában, iparunkat Csehországban, fővárosunkat Bécsben.

Bizony igaza van az alsó ausztriai iparegyesületnek, hogy a nemzeti ünnepünk kegyeletét átengedi nekünk, a hasznot pedig ő huzza belőle, mint rendesen történni szokott. Igazuk van az osztrákoknak, kiket ilyen vakmerőségekbe a mi gyávaságunk szabadít bele, de azért nem kisebb a perfidia és nem kevésbé megbotránkoztató a kapzsiság, mely kifejezésre jutott a bécsi urak minapi határozatában, hogy ők 1895-ben nagyszabású világkiállítást rendeznek.

Gyalázatos egy határozat ez és ökölbe kell hogy szorítsa rá a kezét minden magyar ember mert szembeszökő az osztrákok rút tendenciája, hogy haszonlesésből, irigységből, rosszindulatból versenyt csinálnak az ünneplő magyar nemzetnek és elkobozzák a magyarok eszméjét, elkobozzák a sikerét, dicsőségét és mindenek fölött azt a hasznot, melyet Magyarországon és fővárosában hozhat a tervezett budapesti kiállítás, legyen az országos, avagy nemzetközi.

Két-három év óta foglalkozik a milleniumi kiállítás eszméjével a magyar társadalom, a kormány és a főváros és sehol a világon nem akadt ország vagy vállalat, mely ugyanerre az időre hasonló tervet dobna a versenytérre. Távoli országok, még

Amerika is tiszteletben fogja tartani egy nemzet ezredéves ünnepét és arra az esztendőre átengedi a tért nekünk; csak éppen a mi jólelkű testvérünk, Ausztria, áll elő azzal a piszkos kísérlettel, hogy utait keresztelje az ünneplő magyar nemzetnek.

Remélhetőleg azonban csak kísérlet marad az a botrányos terv, melyért a minap jöttek össze nyilvánosan először a bécsi jó barátok. Ha másképp nem, a megtorlás rideg szavával bizonyosan rászoríthatja még a magyar kereskedelmi miniszter az osztrák atyafiakat arra, hogy tiszteletben tartsák a mi készületeink elsőbbségét és ne hívják ki még nagyobb mértékben az ellenszenvet Bécs iránt, mely eddig is a maga féktelen kapzsiságának és éretlen hecczeinek tulajdoníthatja szomorú hanyatlását.

Az idegen-forgalmat akarják emelni Bécsben az iparegyesület emberei, idegen pénzre és főleg magyar pénzre vásik a foguk és ez elég ok előttük arra, hogy megszegjék a tisztességnek elemi parancsolatait, hogy undorító cinizmussal törjenek a magyarok zsebére.

Hanem, mint rendesen, most is jó valamire az osztrákok megfélemezése az óvatosságról. Az a bécsi gyűlés a riadó hatásával lesz reánk, mert figyelmeztet, hogy nem szabad tovább habozni a budapesti világkiállítás tervének határozott kimondásával. A kik eddig ingadoztak, még a kik ellene voltak is a kiállítás rendezésének, mind egy értelemben álljanak a nagy kezdeményezés tényezői közé, melynek végső célja az, hogy felszabadítsuk

A „Pécsi Figyelő” tárczája.

Élet.

Mikor az a kövér, pirosképű asszony félrevonja a beteg-szoba függőnyeit, s a betörő napfénynek odatartja azt a karjaiban nyugvó csöppöt, hogy ráhullassa az első, a hívó sugárt, — s az ágyban egy mosolygó, halavány asszony: akkor kezdődik.

Mikor az a feketerubás, komoly öreg úr gyöngéd erőszakkal fejti le annak a síró valakinek a kulesolódó karjait a merevülő testről s remegő kezek fogják be a lecsukódó, megtörő szemeket: akkor végződik.

S mikor az a csöpp, a kit annál a kezdetnél odatartottak a napsugárnak, hogy: „nézd meg” — hát megnézte; mikor magasra tartott fejjel elindul azon a csillogó fűlszines, viruló tájon, a miről azt hiszi, hogy határ nélkül való, hogy a mig ő halad rajta: virág, virág és csupa virág, a mire tapos; mikor sűrű köd ereszkedik egyszerre a szeme látóhatárára s kezdenek a léptei ingadozókká, félenkekke válni, érezvén, hogy a hol eddig virágok illata uszott — most

tüske vérzi a lábát; mikor kezdi észrevenni, hogy az a napfény, a mi „akkor” megsütötte, a rebbenő, ragadós szempilláit, mégsem olyan nagyon fényes, mint a milyennek ő hitte, s hogy vannak jéghidegségek, a miknek a megengeszteléséhez, — érzi — nincs elég melege; mikor a köd megoszlik, s a messze határon, a mig a szeme ellát, még tövis se él, csak pusztán, kopáron mered eléje az üres, a tar körülség, s a homályos téli napfény is melegebb lenne a szívének annál az első, életadó fényes sugárnál; s mikor aztán a sivár tájon, az ijesztő semmiben nincs egy csekélyke pont, nincs egy tenyérnyi napsütötte hely, a hol megfáradt, leroskadt lelke egy percze bár megpihenhetne, s mint valami aldást, messiási jószágot csak hívja, hívja azt a megváltó nemtőt az ő lefordított fáklyájával: akkor halad az a „kezdődik” a „végződik” felé, lomha, idővesztő ezammogással futván meg óriás pályáját — nem olyan keskeny barriérrel mint itt — az ujságpapiron . . .

Az a „kezdődik” pedig ott kezdődik, — hol csipkés, hol meg négy deszkából amugy összerótt bölcsőnél. S a mig azt a csöppöt ott benn fektetni látom, árnyékolván rózsás arczaít

a ráboruló esipkefüggöny, nem kóstitván az élet örömeiből mást, mint beczező esőket, édes anyatejet: úgy tetszik nekem, hogy ez a kép, a mi nek a színeit olyan baljós arcezzal keverem a palettán, olyan nagyon tiszta, fényes lészen. Csupa napfény, engesztelő sugár: kisütő onnan a bölcső enyhe világából, csupa mosolygás, csengő, tisztahangos kacaj, a mint kicsattanó ajkáról a levegőbe vész . . .

És ha nem lenne ott mindig, mindenütt az alphától az omegáig, az a kegyetlen hűbéres, a ki im most is félrevonja trainirozott kezével a könnyű habos függőnyt, hívó szózatjával megrottván a tiszta harmóniát: szépen, „plaine-airé”-rel bekenném a vásznamat. Tarka színekkel, a miknek mind egyike — és a fak és a madarak és a virágok és a könnyű, uszó, kékes levegő is — és minden, de minden mosolyogna. S nem lennék rá büszke, hiszen loptam.

De ott van. A szemeimet behunyom, hogy ne lássam. Csak akkor lássam újra, mikor ő már él. Mikor nem földi szellemek törő erővel nem ülnek diadalt fölötte, s a függöny lebeneése nem alkot korszakot.

Mert amig ott ültem behunyt szemmel, lüktető agyammal végigszaladván a magam fá-

az országot az áruló osztrák testvériségnek legalább közgazdasági bilincsei alól.

Ennek a czélnak elérésétől remegnek a kapzsi osztrákok. Érzik, hogy Magyarország ipari fölemelkedése megszünteti azt az adózó viszonyt, melyben Ausztriával szemben sinlődünk. Az osztrákok megdöbbenek a budapesti kiállítás híretől, mert idegesen tapasztalják, hogy a ránk végzetes, nekik pedig dús hasznót hajtó vámközösségnek lánczai szakadoznak mindenütt, a hol czéltudatos törekvésének próbáival megjelenik a magyar iparos. De minél inkább tart ettől az osztrák, nekünk annál több okunk van, hogy szembe menjünk azokkal, a kik bennünket gazdaságilag kiélnék és kizsarolnak. (Gy. H.)

A közös költségvetés. A hadügyi költségvetés fölött most élénk minisztertanácsok folynak úgy nálunk mint Ausztriában. A katonai lapok szerint Bauer br. közös hadügyminiszter a rendes kiadásokon kívül nem kevesebb mint 16.200.000 frtot kér „rendkívüli kiadások” (?) czimén, mely összegből a quóta szerint 5.4000.000 frt esik hazánkra. Wekerle pénzügyminiszter különösen ellenzi ezt a túlságos követelést, mely ugyancsak megsemmisítene az államháztartás pénzügyi egyensúlyát. A közös miniszteri értekezlet vasárnap délelőtt 10 órától délutáni 2 óráig tartottak, mely alkalommal a hadügyminiszterium egész költségvetése letárgyalatott. Hétfőn délelőtt ő felsége elnöklése alatt tartatott meg a zárértekezlet ama tételre nézve, melyekre nézve eddigelé megegyezés nem jöhetett létre. A vitás tételek összege nyolcz milliót teszen. Wekerle pénzügyminiszter csak ma tér vissza a fővárosba, mivel a költségvetés megállapítása után még több függő ügyre nézve értekezett az osztrák pénzügyminiszterrel. Tagadhatatlan, hogy ezen közös költségvetés fölötti tárgyalások rendkívül nagy jelentőségűek magára a miniszterelnökre nézve is, mert mint a „Budapesti Hírlap” hétfői vezércikkirója írja: „Szapáry grófnak már megbukott a közigazgatási politikája, bukás szélén áll a primási kandidációval egyházpolitikája, — mi van még hátra, ha megbukik pénzügyi politikája is?”

HIREK.

— **(József főherceg Pécsen.)** József főherceg vasárnap délután négy órakor érkezett városunkba. A vasutnál — kívánságára — minden ünnepies fogadtatás elmaradt. Fogadására megjelentek a perronon Dulánszky Nándor dr. megyés püspök, továbbá Kardos Kálmán főispán, Szily László alispán, Aidin-

ger polgármester, Lechner főkapitány, báró Fejérváry Imre dr. főispáni titkár, Dulánszky Adolf jószágkormányzó és Hinka László jogtanácsos. A főherceg megérkezése után egyenesen a püspöki rezidenciába hajtatott, hol őt a jelenleg városunkban időző tábornokok és a megyei papság fogadták. A tisztelgések bevégeztével a főherceg a számára fényesen berendezett lakosztályba vonult, honnan délután 5 óra után Kardos főispán és a tisztikar kíséretében a sétaterre jött, a hol tiszteletére a katonazenekar játszott. Nagyszámu közönség töltötte meg a sétateret, s a kíváncsi szemek természetesen mind az ünnepelt és annyira szeretett „magyar” főhercegen csüngtek. Séta közben a főherceg igen élénken társalgott Kardos főispánnal, s egész háromnegyed hétig a közönség között időzött. Ezen alkalommal igen érdekes kis epizód játszódott le a sétateren. A nagy néptömeg közül ugyanis Botykai Bagoly András az ismert „lantos” és botfaragó erének erejével a főherceg elé akart jutni. Csakhamar keresztül is törte magát a tömegen, oda állt bátran József főherceg elé, s fölköszöntötte „a város nevében,” valamint följajlott két általa faragott fokost is, melyeket ő a főherceg fönséges fiainak készített. A főherceg mosolyogva köszöntö meg az ünnepi fölköszöntőt és az ajándékot. Botykai bácsi pedig nem is annyira a szép borra valónak örült, mint inkább annak, hogy szerencsés lehetett a legmagyarabb főherceget fölköszönteni. Zene után a főherceg fölment lakására. Hétfőn reggel a sátoztáborban összpontosított csapatok zárógyakorlatán jelen volt, s a csapatok magatartása fölötti teljes meglepedésének adott kifejezést. Délután a püspöki palotában diszebed volt, melyen a katonai notabilitásokon kívül részt vettek a papság és hatóságok képviselői. Ebéd alatt az 52. gyalogezred zenekara játszott. A főherceg kedden reggel 8 órakor hagyta el városunkat.

— **(Kardos Kálmán)** főispán szombaton Budapestről városunkba érkezett.

— **(Széchenyi-ünnepélyek Pécsen.)** A vallás és közoktatásügyi miniszternek hazafiság szempontjából eléggé nem méltányolható rendelete folytán városunk tanintézetei illő kegyelettel ülték meg a legnagyobb magyar születésének százados évfordulóját. Az ez alkalomból rendezett ünnepélyek közt legfényesebb volt a cisztercezi rend pécsi róm. kath. főgimnáziuma által hétfőn a tornacsarnokban nyilvánosan tartott emlékünnepély, mely — mint az előre látható volt — kitűnően sikerült. A közönség egyre fokozódó érdeklődéssel viseltetik azon mindig sikerülni szokott ünnepélyek iránt, melyeket a derék, hazafias cisztercezi rend az utóbbi időben mind sürűbben rendez, s melyekről a mi gimnáziumunk, városunk ez egyik büszkesége, kezd már-már híressé válni. Nem is emlékszünk, hogy egyhamar oly nagy és fényes közönséget láttunk volna együtt, mint a hétfői

ünnepélyen. Már jóval négy óra előtt zsúfolásig tömve volt a nagy terem, s mire az ünnepély megkezdődött, megteltek az atletikai klub szomszédos helyiségei s a karzat is. A vendégek sorában láttuk Kardos Kálmán főispánt, Aidinger János kir. tanácsos polgármestert, a kir. tábl. bírói kart Blaszkóvits elnök és Cséresnyés tanácselnök vezetése mellett, a kir. törvényszék, a város és a megye képviselőit, a jogakadémia és a középiskolák tanári karát, az ügyvédi kart, a klerus és tisztikar képviselőit, diszes hölgykoszorút s végül a tanuló ifjuságot. A műsort a főgimn. énekkar kezdte meg Bartay Ede „Nemzeti imá”-jával. Utána következett az ünnepély fénypontja, Békési Remig dr. főgimn. tanár monumentális beszéde, melyben a jeles történettanár és történetíró kiváló plaszticitással domborítá ki Széchenyi István nagy alakját. Beszédjének remek befejezése, melyben Széchenyit követendő példányképpül, a hazafiság ideáljaként állítja a tanuló ifjuság elé, frappáns hatást keltett. A szűnni nem akaró taps és éljenzés után az énekkar elénekelt a „Hymnus”-t, majd Tichy Sándor VII. oszt. tanuló elszavalta „Széchenyi emlékezeté”-t Arany Jánostól. Az értelmes, szép szavaltat nagy tetszést aratott. Utána az énekkar a közönség kívánságára ismételten is elénekelt Kücken „Induló”-ját, s ezzel a szép ünnepély 6 órakor véget ért. Ezzel tehát ismét egygyel több a kapocs, mely az intézet derék, közkeveltségnek örvendő tanárait városunk polgárságához csatolja. — A pécsi főreáliskola folyó hó 21-én a maga körében, de lélekemelőleg ünnepelte meg a legnagyobb magyar százados születésnapját. A tanárkar és ifjuság az intézet diszes mértani rajztermét d. e. 9 órakor zsúfolásig megtöltvén, Gerecz Péter dr., a magyar irodalom tanára, Magyarország egyik újjáteremtőjéről, Széchenyi István grófról az ifjuság érzelmehez és kedélyéhez alkalmazott és hazafiságra buzdító jeles beszéddel nyitotta meg az ünnepélyt. Utána Preindl Kálmán VIII-ad oszt. tanuló dícsőretre méltó értekezésben méltatta a legnagyobb magyar korszakalkotó tevékenységét, majd Réhling Konrad VIII. oszt. tanuló Arany János „Széchenyi emlékezeté” czimű költeményét szavalta el szép érzéssel. Strasser Gyula VII. oszt. tanuló pedig Széchenyi, Kossuth és Deák tevékenységéről elismerésre méltó szabad előadást tartott. Végül az intézet igazgatója, Dischka Győző a munka, a jellem és a hazaszeretetről lelkesítő oktató beszéddel zárta be az ünnepélyt. Ennek kezdetén és közben a főreáliskola zenekara a hymnust játszotta, a dalárda pedig Simacsék zenetanító vezetése alatt befejezőkor ugyanazt énekelte. Mindkét kar igen szép sikerrel működött közre az ünnepély sikerének emelésén. — Ezeken kívül még a Porges-féle kereskedelmi középiskolában s a városi elemi népiskolákban ülték meg Széchenyi századik születésnapját, mindenütt illő fényvel és lángoló lelkesedéssel.

rasztó futamát, attól a perctől fogva, hogy az a szigorú alak ráfagyasztotta az ajkamra a föltörő mosolyt, egészen eltűntek az illúzióm a „plaine-aires” képek iránt. Nem vagyok többé Salvator Rósa, hanem Werescsagin . . . Nem akarom látni a bimbózó gyermekkor édes, verőfényes örömeit, csöndes boldogságát, üde életvitelségét. Nem akarom szivni a levegőjét, nem akarom érezni a pihentető zsibbatagságát, nem akarom látni a báját, a szépségét. A boldogtalanoknak fáj a boldogságot látni . . .

Hanem egyszerre ott állni, vele, az én hőssémmel a hegy tetején és lenézni a szédületes mélységbe, a hol ijesztő robajával kavargó az élet örvénye és percéről percre látni, hogy kapja meg ellenállhatatlan kapocs-karjaival a gyöngét, az ingadozót, s hogy hátrál vissza félős mormogással, ha erős akarat veti meg a lábát, küzdeni vele: óh! az a dicső és szép. Apotheosisa az erőnek, az akaratnak, a törhetetlen hitnek. És nem szállnak le angyalok, felhőpárnák, hogy babérral övezzék sugárzó, büszke homlokát, hegy, szikla nem dördül meg tudriadalban, hogy dicsőítse azt az erőset, azt a bátrát, azt a nagyot: a ki nem született! . . .

Mert mindez csak álomnak, így leírva él . . .

Születünk, élünk és meghalunk. De e hosszú pályafutáson, hol van az, a ki czélt ér és hol van az, a ki vérevel, vagy siró könnyével nem borítja a gyepet. Hol van az, a ki megszakítás nélkül egy futamban, egy lélekzettel megfutja a sorompót, s a ki mielőtt az áhított koszoru ékitené a homlokát: el nem bukik, el nem zuzódik? Hol van? Nincs. Ember és küzdelem egymásnak vannak teremtve. S ha elfárad, ha ingadozik, biztatják, szép, édes szóval, mézes-kalácsossal:

„Küzdj és bizva bízzál! . . .

És az ember csak olyan jó bolond, hogy küzdj és bizva bizik. Halad dicsőségére való merész, egyenes léptekkel a pályán, nem tántorul meg egy percre sem, csak előre néz és a körülség bűnös varázsa nem rebbenti meg a szempilláit, — csak halad és bizva bizik. Jön a sors. Kezében a lesújtó vasvessző, — megsuhintja és lehullnak a legdrágábbak, a legékebbek. És az ember nem zúgolódik. Meg van kövülve a rémülettől, a porba rejti arcuzatát félelmében, de ajkain nem tör ki zokszó:

„Az Ur adta, az Ur elvette! . . .

Bizik még mindig. A sebek begyógyulnak,

a sajtás kiáll, a kicsapott érzelm árja visszatér medrébe. És ő bizik. Imádja az Istent, a nagy természetet, hisz az örök szeretetben. Megcsalja mindenki: embertársai, barátai, ellenségei, megcsalják maguk az édes remények: és az a bolond, otromba ember még is tud bizni, tud hinni. A fülébe kiáltják, hogy ne higj a szónak, mert hazug, — nem hallja, — oda mutatnak ujjal a szemeknek, hogy hűnyd be, ne higj a mosolynak, mert hazug, ne higj a könnynek, mert hazug, — nem látja, — csak hisz és bizik. A zöld fa, a kék ég, a nagy természet fönsége hitvallást ad neki. És állhatsz eléje, mondhatod neki, hogy nem kék az ég, nem zöld az a fa, az mind csak az érzékeknek az aether hullámozása folytán előállott csalódása: szembekaczag. Mondhatod neki, kérheted térden állva kiáltván a fülébe: hogy ne higj a szerelem tökéletességében: az is csak egyik sötét, undok büntetése annak, hogy jobb érzések is mernek lakozni az emberi fásult kebelben: lánykájának mosolya, ha megcsillan szemei előtt, hangod, szavad a levegőbe vész . . .

Hisz, hisz, a mig aztán jön egy óriás, ijesztő rém, kinyújtja polypkarjait, elragad,

— **(Hymen.)** Szabó Lajos magy. kir. adótiszt a napokban esküdött Mohácson a belvárosi templomban Kempl Paula kisasszonnyal, Kempl Frigyes ottani háztulajdonos és iparos leányával.

— **(A pécsi polgári czéllövő egylet)** vasárnap délután tartotta ez évi záró-ünnepélyét, mely a tagok nagyszámú részvétele mellett ment végbe. Összesen 540 lövés ejtett, melyek közül az első díjat Beck Gyula nyerte el. A többi díjakat Hillebrand Ferencz, Maggi Agoston, Reiszner Nándor, Orbán Márton, Zelms Gyula Ivič Antal, Keszler Árpád és Keszler Kálmán nyerték el.

— **(Fegyelmi tárgyalás a kir. táblánál.)** A pécsi kir. tabla fegyelmi tanácsa előtte hó 19-én folyt le az első tárgyalás. Tárgyalták ugyanis Varga Jenő sásdi kir. eljárásbíró ügyét, mely annak idején oly nagy port vert föl. Olvasóink bizonyára emlékeznek arra, hogy Kasza Sándor dr. sásdi ügyvéd Varga Jenőt egy a kaszinóban mondott megjegyzéseért párbajra hívta ki, de ez az elégteltelt megtagadta. Kasza dr. ennek következtében Vargát nyílt utcán inzultálta. Következtek ezután az elmaradhatatlan nyiltterezések, melyekben oly állítások foglaltattak, hogy ezek által a kir. ügyész indítatva érezte magát a fegyelmi vizsgálatot Varga Jenő eljárásbíró ellen megindítani. A fegyelmi tanács ülésében Blaskovits kir. táblai elnök elnökölt. Szavazó bírák voltak Pulcz, Pilch, Babits és Lukáts dr. kir. táblai bírák. Jegyző volt Schely; az ügyészséget Zsolnay György, a védelmet Jobst László ügyvéd képviselte. A vádlott és a tanúk kihallgatása után a királyi ügyész az 1871. VIII. t.-cz. 20. §-a alapján szigorú rendreutasítást indítványozott büntetésül. A fegyelmi bíróság azonban a védőbeszéd meghallgatása után fölmentette Varga eljárásbíró és őt állásába visszahelyezte. Az esetnek utójátéka is lesz a pécsi kir. törvényszék előtt, a mennyiben itt e hó 26-án Kasza Sándor dr. ellen párbajvétség miatt meg fogják tartani a végtárgyalást.

— **(Halálozás.)** E hó 19-én elhunyt özv. Kissfaludy Istvánné, szül. Szokoly Amália, Kissfaludy Imre kir. táblai bíró édesanyja életének 90-ik évében. Temetése e hó 21-én ment végbe rendkívüli részvét mellett. — Szerajevóban elhunyt e hó 18-án Neusiedler Gröbl Katalin 45 éves korában. Az elhunyt neje volt Neusiedler József vendéglősnek, ki évekkor elelőtt hosszabb ideig lakott Pécsen. Temetése e hó 19-én ment végbe. — E hó 21-én elhunyt Gröber Mariska életének 14 havában.

— **(Hivatalvizsgálat.)** Kardos Kálmán Baranyavármegye és Pécs sz. kir. város főispánja e hó 17-én a hegyháti járás főszolgabírói hivatalát megvizsgálta.

— **(Egy huszárnagy balesete.)** A 10-dik huszárezred Tolnán állomásozó századának őrnagyát, Bokas őrnagyot veszedelmes

összemorzsol, gúnyos hahotával reményt, álmot, illusiót, a szeme közé vágja, hogy minden küzdelme czéltalan, minden fegyvere elvászott, minden álma, vágya, reménye, hite bolond, ürületes, szétfosló levegő, — vicsorgó fogakkal föllebbenti egy percze azt a jótékony kezektől odaállított fátylat s megmutatja a rettenetes, az elborzasztó jövődöt, — kimondván a szörnyű paragrafhust, hogy emberi küzdelem, emberi akarat, emberi harc mindig meddő, soha be nem váló, eltűnő, eloszló felleg maradandó: s az az erős, az a hite főtartó ember megtörik, összeroskad, kitépi a szívéből a hit szikráját és csak egy Istent ismer: a fékevesztett sötétlő mánort. Az agyára nehéz éjszaka borul, a szemei előtt csalképek járnak ürületes, kavargó tánczot, — s nézve, belevesztve tévelygő tekintetét a forráságos örvénybe: abban a szédületes mánorban, édes nemlétben elalszik. Megpihen...

És született légyen illatos, selymes hálószobában, vagy fagerendás, szellős pitvar-szobákban, — egyaránt négy deszka közé teszik, — elvívén oda abba a csöndes, hívő országba, a hol vagyon kriptai csend és lélekzetfőtő, nehéztömjenszag. Sz—sz.

baleset érte, mely még életébe is kerülhet. Az őrnagy ugyanis a gyakorló terepen oly szerencsétlenül esett el lovával, hogy egyik lábszárát és három bordáját eltörte. Most Budán a helyőrségi kórházban vívódik a halállal, s az orvosok állítása szerint életéhez igen kevés a remény.

— **(A honvédség köréből)** Berár Gyula dr. 8-dik huszárezredbeli tartalékos főorvos f. évi október hó 1-jével a szolgálati kötelezettségnek teljesítése után, viselt tiszti, illetve tisztviselői rendfokozata megtartása nélkül, s a j á t k é r e l m é r e, a honvédség kötelekéből elbocsátatott.

— **(Megyei közgyűlés.)** Baranyavármegye jövő hó 12-én délelőtti 10 órakor a vármegye gyűlés-terében megtartja évnegyedes rendes közgyűlését, melyen tárgyalni fogják a vármegye háztartásának 1892. évi költségelvi irányzatát. Ezen kívül tárgyalás alá kerül több kisebb-nagyobb fontosságú ügy, számszerint 65.

— **(Templom szentelés.)** A villányi izraelita hitközség újonnan épített templomát e hó 23-án délelőtti szentelték föl ünnepélyesen. Délben disztrakoma volt a Singer-féle vendéglőben az idegen vendégek tiszteletére.

— **(A „Mecsek-Egyesület“)** a tervbe vett útjelölések közül a következőket fejezte be: a bárányút északnyugati ágának végpontjától kiindulólág s á r g a színnel egész a lapisi vadász-házig s innét visszafelé fehér és s á r g a színnel a Kisrétegig, honnét a fehér jelzés már a Tettyére vezet. — Utolsó időben az egyesület tagjainak sorába léptek: Bolgár Kálmán, Böbel Ferencz, Czierer József, Engeszer Miklós, Glanzer Gyula, Girardi József, Horváth Antal, Hölbling Viktor, dr. Kereky Mihály, Lechner Antal, Lechner Viktor, Leksza Károly, Liki János, Mayer Károly, Mutnyánszky Béla, Pintér Ferencz, Sável Kálmán, Szakváry Emil, Szeifricz Antal, Szigrisz Ferencz, Weidinger Mária és dr. Zöld Sándor.

— **(A pécsi jótékony nőegylet)** saját pénztára javára, az egylet helyiségeiben 1891. évi október hó 4-én, vasárnapi napon, Rác Gusztáv zenekarának közreműködése mellett tánc- és tombolával egybekötött ünnepélyt rendez, melyre a n. é. közönséget tisztelettel meghívja. Izletes és jó italokról, hideg ételkről, kávéról, theáról és süteményekről az egylet gondoskodik: ezen élelmi cikkeknek 10 és 25 krsban megszabott adagjai, 10 és 25 kros bárcazák beszolgáltatása mellett fognak csak kiszolgáltatni. Ily bárcazák a pénztárnál az ünnepély folyama alatt is bármikor megszerezhetők. A tombola táblái 25 krral árusítatnak, s az újonnan beszerzett különféle diszmuvekből álló nyereménytárgyak kisorsolása fél 7 órakor fog a diszteremben megejteni. Azon esetben, ha egyszerre több tombola jönne ki, az illetők között sorshúzás fog dönteni a tombolát tánc követi. A belépő díj személyenkint 50 kr. E jegyek, valamint az étkezé bárcazák a pénztárnál válthatók. Az ünnepély d. u. 4 órakor veszi kezdetét.

— **(Kutba esett.)** A szigeti külvárosi országuton lakó Juck szabómesternek 7 éves kis leánya a napokban beleesett a szigeti külvárosi legelő kutjába. Mire az ott levő katonák kihuzhatták, a kis lány már halva volt.

— **(Vasárnapi munkaszünet.)** A kereskedelmi miniszter előfordult konkrét esetek alkalmából azt a kijelentést tette, hogy a szállodákban, vendéglők-, sör-, bor- és kávéházakban és kávéházakban a szesz- és pálinkamérés vasárnap délután is gyakorolható; de a szesz- és pálinka mérések a mondott napokon zárva tartandók.

— **(Lóverseny.)** Dombóvárrott a múlt héten lóversenyt rendezett Döry József, mint a tolnamegyei lótenyésztési bizottság elnöke, mely versenyen megyénekből is több földbirtokos volt jelen. Ezen alkalmából közösen elhatározták, hogy a jövő évben Baranya- és Tolnavármegye együtt rendezzen lóversenyt mely igen üdvös és szükséges, mert ez által, főleg a köznépben, fölébresztetik a lótenyésztés iránti érdeklődés.

— **(Elaggott honvédek segélyezése.)** A segény elaggott 1848/49-diki honvédek segélyezése ügyében egy segélyező-egylet alakult Budapesten, mely már a jövő hónapban megkezdí áldásos működését. A segélyre szoruló honvédek száma ugyanis egyre növekszik, mert évről évre több válik közülük munkaképtelenné; bár átlagos számuk a strú halálozás folytán egyre fogy.

— **(Karagyorgyevitsek Mohácson.)** Az ismeretes Karagyorgyevitsek szerb hercegi család három tagja érkezett múlt pénteken délelőtti egy kis nafta-hajón Mohácsra. Budapestről indultak el csütörtökön este 11 órakor a D. G. H. T. „Fiume“ gőzösével együtt, de ennél három órával előbb érkeztek meg. A kintnő hajócska a hercegek tulajdona s angol készítmény, míg gépezete Zürichből került ki. Karagyorgyevitsek egy délelőtti töltek Mohácson, honnan a Tiszába és a Béga csatornába utaztak vadászatra. Szándékuk végig utazni a Dunát a Fekete tengerig, honnan ismét visszajönnék.

— **(A siklósi elsikkasztott városi közpénz biztosítása.)** Deymek Frigyes volt városi pénztárnok által elsikkasztott 14 ezer frt biztosítására a megye Siklós városától 200 frt előleges költséget kér a megyei ügyész részére, még pedig sürgősen. E szerint a volt számvizsgálók, bírák stb. a biztosítási végrehajtást a közel napokban várhatják a miniszteri rendelet értelmében. E tárgyban f. hó 24-én községi közgyűlés tartatik.

— **(Vigyázzunk!)** Több helyről halljuk azon panaszt, miszerint a peronospora ellen kékgálicczal fecskendezett szőlő élvezete rossz-létet, hányást, gyomorgörcsöt stb. okoz. Hogy az ilyen bajt elkerüljük, jó a vett szőlőt megvizsgálunk s ha azon apró kék pontokat veszünk észre, úgy azt ne egytük meg, hanem előbb eczetbe mártjuk bele s aztán vízzel mossuk le. Az így kezelt szőlő, megszáritás után bátran megehető. — Ki is dobolták, hogy az ilyen fecskendezettet nem szabad a piacon árulni, csakhogy persze nem Pécsen, hanem — Kecskeméten.

— **(Versenylövészet a honvédtisztek között.)** A honvédelmi miniszter elrendelte, hogy ézentul évenként versenylövészet tartassék a honvédtisztek között. Az első ily versenylövészetet városunkban vasárnap és hétfőn tartotta meg az itt összpontosított honvéd csapatok tisztikara. E versenylövészetben az első díjat József főherceg tüzte ki, és pedig egy arany órát a főhercegi czimerral, valamint egy arany lánczot, melyet Mészáros Aurel honvéd százados nyert el. Ezenkívül még 24 díj volt kitűzve, melyek közül a legértékesebb egy tiszti nyereg volt, azt Berger tartalékos hadnagy nyerte el, továbbá egy ezüst evőkészülék és egy thula dohányszelencze; előbbinek Kálics Iván százados, utóbbinak pedig Keszler Árpád 19. ezredbeli főhadnagy lett a nyertese. A versenylövészet a Mecseken tartatott meg, s kezdetben úgy volt, hogy azon József főherceg is jelen lesz, az azonban a fáradas ut miatt abban maradt. A versenylövészeteken különben a honvéd tisztikar nagy számban volt képviselve.

— **(Katonai ellenőrzési szemle Pécsen.)** A helyben tartózkodó szabadságos és tartalékos közös hadseregbeli katonák, úgy honvédekre nézve az idej ellenőrzési szemle az alább jelzett napokon a következő sorrendben tartatik meg, u. m.: f. évi október 10-én a belvárosban, 11-én a szigeti- és siklósi külvárosban, 12-én a budai külvárosban, 13-án a bányatelepen tartózkodó közös hadseregbeli szab. és tartalékosokkal. A m. kir. honvédséghez és a cs. és kir. Landwehrhez tartozó tartalékos és póttartalékos egyénekkal az ellenőrzési szemle f. évi október hó 1., 2., 3. és 4. napjain tartatik meg. Az utó ellenőrzési szemle a közös hadseregnél pedig f. évi nov. 2-tól 6-ig, a honvédségnél pedig f. évi november 15-én tartatik meg. A közös hadsereg állományához tartozók közül az ellenőrzési szemlére mindazok tartoznak megjelenni, kik a folyó évben tényleges szolgálatban nem állottak, kivéven az 1879. évben sorozottakat. A m. kir. honvédség részéről fő vagy utószemlén megjelenni tartozik minden tartalékos, póttartalékos és tartósan szabadságolt honvéd, gyalog és huszár, továbbá az 1890. év végével a közös hadseregtől áthelyezett 1880. évfolyambeli tartalékos ezeken kívül az összes póttartalékos, valamint a császári és királyi Landwehrhez tartozó legénység. A m. kir. honvédszemlén megjelenni nem tartozik azon tartalékos, póttartalékos és tartósan szabadságolt gyalogos vagy huszár ki a folyó évben bármi okból az ezredhez szolgáltra már beidézve volt. Végre az 1879. évfolyambeli legénység, mely ez év végével kiszolgál, valamint azon legénység, a mely 3 évig a csendőrségnél

az országot az áruló osztrák testvériségnek legalább közgazdasági bilincsei alól.

Ennek a célnak elérésétől remegnek a kapzsi osztrákok. Érzik, hogy Magyarország ipari fölemelkedése megszünteti azt az adózó viszonyt, melyben Ausztriával szemben sinlődnék. Az osztrákok megdöbbenek a budapesti kiállítás hírével, mert idegesen tapasztalják, hogy a ránk végzetes, nekik pedig dús hasznót hajtó vámközösségnek lánczai szakadoznak mindenütt, a hol czéltudatos törekvésének próbáival megjelenik a magyar iparos. De minél inkább tart ettől az osztrák, nekünk annál több okunk van, hogy szembe menjünk azokkal, a kik bennünket gazdaságilag kiélnék és kizsarolnak. (Gy. H.)

A közös költségvetés. A hadügyi költségvetés fölött most élénk minisztertanácsok folynak úgy nálunk mint Ausztriában. A katonai lapok szerint Bauer br. közös hadügyminiszter a rendes kiadásokon kívül nem kevesebb mint 16.200.000 frtot kér „rendkívüli kiadások” (?) czimén, mely összegből a quóta szerint 5.400.000 frt esik hazánkra. Wekerle pénzügyminiszter különösen ellenzi ezt a túlságos követelést, mely ugyancsak megsemmisítene az államháztartás pénzügyi egyensúlyát. A közös miniszteri értekezlet vasárnap délelőtt 10 órától délutáni 2 óráig tartott, mely alkalmával a hadügyminiszterium egész költségvetése tárgyalatott. Hétfőn délelőtt ő felsége elnöklése alatt tartott meg a zárértekezlet ama tételre nézve, melyekre nézve eddigelé megegyezés nem jöhetett létre. A vitás tételek összege nyolcz milliót teszen. Wekerle pénzügyminiszter csak ma tér vissza a fővárosba, mivel a költségvetés megállapítása után még több függő ügyre nézve értekezett az osztrák pénzügyminiszterrel. Tagadhatatlan, hogy ezen közös költségvetés fölötti tárgyalások rendkívül nagy jelentőségűek magára a miniszterelnökre nézve is, mert mint a „Budapesti Hírlap” hétfői vezércikkirója írja: „Szapáry grófnak már megbukott a közigazgatási politikája, bukás szélén áll a primási kandidációjával egyházpolitikája, — mi van még hátra, ha megbukik pénzügyi politikája is?”

HIREK.

— (József főherceg Pécsen.) József főherceg vasárnap délután négy órakor érkezett városunkba. A vasutnál — kívánságára — minden ünnepies fogadtatás elmaradt. Fogadására megjelentek a perronon Dulánszky Nándor dr. megyés püspök, továbbá Kardos Kálmán főispán, Szily László alispán, Aidin-

ger polgármester, Lechner főkapitány, báró Fejérváry Imre dr. főispáni titkár, Dulánszky Adolf jószágkormányzó és Hinka László jogtanácsos. A főherceg megérkezése után egyenesen a püspöki rezidenciába hajtatott, hol őt a jelenleg városunkban időző tábornokok és a megyei papság fogadták. A tisztelgések bevégeztével a főherceg a számára fényesen berendezett lakosztályba vonult, honnan délután 5 óra után Kardos főispán és a tisztikar kíséretében a sétaterre jött, a hol tiszteletére a katonazenekar játszott. Nagyszámú közönség töltötte meg a sétateret, s a kíváncsi szemek természetesen mind az ünnepeket és annyira szeretett „magyar” főhercegen csüngtek. Séta közben a főherceg igen élénken társalgott Kardos főispánnal, s egész háromnegyed hétig a közönség között időzött. Ezen alkalmával igen érdekes kis epizód játszódott le a sétateren. A nagy néptömeg közül ugyanis Botykai Bagoly András az ismert „lantos” és botfaragó erőnek erejével a főherceg elé akart jutni. Csakhamar keresztül is törte magát a tömegen, oda állt bátran József főherceg elé, s fölköszöntötte „a város nevében,” valamint följajlott két általa faragott fokost is, melyeket ő a főherceg fönséges fiainak készített. A főherceg mosolyogva köszöntötte meg az ünnepi fölköszöntőt és az ajándékot. Botykai bácsi pedig nem is annyira a szép borralalónak örült, mint inkább annak, hogy szerencsés lehetett a legmagyarabb főherceget fölköszönteni. Zene után a főherceg fölment lakására. Hétfőn reggel a sátoztáborban összpontosított csapatok zárógyakorlatán jelen volt, s a csapatok magatartása fölötti teljes megelégedésének adott kifejezést. Délután a püspöki palotában diszebed volt, melyen a katonai notabilitásokon kívül részt vettek a papság és hatóságok képviselői. Ebéd alatt az 52. gyalogezred zenekara játszott. A főherceg kedden reggel 8 órakor hagyta el városunkat.

— (Kardos Kálmán) főispán szombaton Budapestről városunkba érkezett.

— (Széchenyi-ünnepélyek Pécsen.) A vallás és oktatásügyi miniszternek hazafiság szempontjából eléggé nem méltányolható rendelete folytán városunk tanintézetei illő kegyelettel ülték meg a legnagyobb magyar születésének százados évfordulóját. Az ez alkalmából rendezett ünnepélyek közt legfényesebb volt a ciszterci rend pécsi római k. kath. főgimnáziuma által hétfőn a tornacsarnokban nyilvánosan tartott emlékünnepély, mely — mint az előre látható volt — kitűnően sikerült. A közönség egyre fokozódó érdeklődéssel viseltetik azon mindig sikerülmi szokott ünnepélyek iránt, melyeket a derék, hazafias cisztercita rend az utóbbi időben mind sürűbben rendez, s melyekről a mi gimnáziumunk, városunk ez egyik büszkesége, kezd már-már híressé válni. Nem is emlékszünk, hogy egyhamar oly nagy és fényes közönséget láttunk volna együtt, mint a hétfői

ünnepélyen. Már jóval négy óra előtt zsúfolásig tömve volt a nagy terem, s mire az ünnepély megkezdődött, megteltek az atletikai klub szomszédos helyiségei s a karzat is. A vendégek sorában láttuk Kardos Kálmán főispánt, Aidinger János kir. tanácsos polgármestert, a kir. tábl. bírói kart Blaskóvits elnök és Cserecsényi tanácselnök vezetése mellett, a kir. törvényszék, a város és a megye képviselőit, a jogakadémia és a középiskolák tanári karát, az ügyvédi kart, a klerus és tisztikar képviselőit, diszes hölgykoszorút s végül a tanuló ifjuságot. A műsort a főgimn. énekkar kezdte meg Bartay Ede „Nemzeti imá”-jával. Utána következett az ünnepély fénypontja, Békefi Remig dr. főgimn. tanár monumentális beszéde, melyben a jeles történettanár és történetíró kiváló plaszticitással domborítá ki Széchenyi István nagy alakját. Beszédjének remek befejezése, melyben Széchenyi követendő példányképtül, a hazafiság ideáljaként állította a tanuló ifjuság elé, frappáns hatást keltett. A szűnni nem akaró taps és éljenzés után az énekkar elénekelt a „Hymnus”-t, majd Tichy Sándor VII. oszt. tanuló elszavalta „Széchenyi emlékezeté”-t Arany Jánostól. Az értelmes, szép szavaltat nagy tetszést aratott. Utána az énekkar a közönség kívánságára ismételten is elénekelt Kücken „Induló”-ját, s ezzel a szép ünnepély 6 órakor véget ért. Ezzel tehát ismét egygyel több a kapocs, mely az intézet derék, közkedveltségnek örvendő tanárait városunk polgárságához csatolja. — A pécsi főreáliskola folyó hó 21-én a maga körében, de lélekemelőleg ünnepelte meg a legnagyobb magyar százados születésnapját. A tanárkar és ifjuság az intézet diszes mértani rajztermét d. e. 9 órakor zsúfolásig megtöltvén, Gerecse Péter dr., a magyar irodalom tanára, Magyarország egyik ujjáteremtőjéről, Széchenyi István grófról az ifjuság érzelmehez és kedélyéhez alkalmazott és hazafiságra buzdító jeles beszéddel nyitotta meg az ünnepélyt. Utána Preindl Kálmán VIII-ad oszt. tanuló dícséretre méltó értekezésben méltatta a legnagyobb magyar korszakalkotó tevékenységét, majd Réhling Konrad VIII. oszt. tanuló Arany János „Széchenyi emlékezeté” czimű költeményét szavalta el szép érzéssel. Strasser Gyula VII. oszt. tanuló pedig Széchenyi, Kossuth és Deák tevékenységéről elismerésre méltó szabad előadást tartott. Végül az intézet igazgatója, Dischka Győző a munka, a jellem és a hazaszeretetről lelkesítő oktató beszéddel zárta be az ünnepélyt. Ennek kezdetén és közben a főreáliskola zenekara a hymnust játszotta, a dalárda pedig Simacsék zenetanító vezetése alatt befejezőkor ugyanazt énekelte. Mindkét kar igen szép sikerrel működött közre az ünnepély sikerének emelésén. — Ezekon kívül még a Porges-féle kereskedelmi középiskolában s a városi elemi népiskolákban ülték meg Széchenyi századik születésnapját, mindenütt illő fényvel és lángoló lelkesedéssel.

rasztó futamát, attól a perctől fogva, hogy az a szigorú alak ráfagyasztotta az ajkamra a föl-törő mosolyt, egészen eltűntek az illúzióm a „plaine-aires” képek iránt. Nem vagyok többé Salvator Rósa, hanem Werescsagin... Nem akarom látni a bimbózó gyermekkor édes, verőfényes örömeit, csöndes boldogságát, üde életvettségét. Nem akarom szivni a levegőjét, nem akarom érezni a pihentető zibbatagságát, nem akarom látni a báját, a szépségét. A boldogtalanoknak fáj a boldogságot látni...

Hanem egyszerre ott állni, vele, az én hőssémmel a hegy tetején és lenézni a szédületes mélységbe, a hol ijesztő robajával kavargó az élet örvénye és percéről percre látni, hogy kapja meg ellenállhatatlan kapocs-karjaival a gyöngét, az ingadozót, s hogy hátrál vissza félős mormogással, ha erős akarat veti meg a lábát, küzdeni vele: óh! az a dicső és szép. Apotheosisa az erőnek, az akaratnak, a törhetetlen hitnek. És nem szállnak le angyalok, felhőpárnák, hogy babérral övezzék sugárzó, büszke homlokát, hegy, szikla nem dördül meg üdvriadalomban, hogy dicsőítse azt az erőset, azt a bátrát, azt a nagyot: a ki nem született!...

Mert mindez csak álomnak, így leírva él...

Születünk, élünk és meghalunk. De e hosszú pályafutáson, hol van az, a ki czélt ér és hol van az, a ki vérevel, vagy siró könnyével nem borítja a gyepet. Hol van az, a ki megszakítás nélkül egy futamban, egy lélekzettel megfutja a sorompót, s a ki mielőtt az áhított koszoru ékitené a homlokát: el nem bukik, el nem zuzódik? Hol van? Nincs. Ember és küzdelem egymásnak vannak teremtve. S ha elfárad, ha ingadozik, biztatják, szép, édes szóval, mézes-kalácsossal:

„Küzdj és bizva bízzál...”

És az ember csak olyan jó bolond, hogy küzd és bizva bizik. Halad dicsőségére való merész, egyenes léptekkel a pályán, nem tanorol meg egy percre sem, csak előre néz és a körülség bűnös varázsa nem rebbenti meg a szempilláit, — csak halad és bizva bizik. Jön a sors. Kezében a lesújtó vasvessző, — megsuhintja és lehullnak a legdrágábbak, a legkezebbek. És az ember nem zúgolódik. Meg van kövülve a rémülettől, a porba rejti arcukatát félelmében, de ajkain nem tör ki zokszó:

„Az Ur adta, az Ur elvette...”

Bizik még mindig. A sebek begyógyulnak,

a sajnás kiáll, a kicsapott érzelm árja visszatér medrébe. És ő bizik. Imádja az Istent, a nagy természetet, hisz az örök szeretetben. Megcsalja mindenki: embertársai, barátai, ellenségei, megcsalják maguk az édes remények: és az a bolond, otromba ember még is tud bizni, tud hiúni. A fülébe kiáltják, hogy ne higj a szónak, mert hazug, — nem hallja, — oda mutatnak ujjal a szemeknek, hogy húnyd be, ne higj a mosolynak, mert hazug, ne higj a könnynek, mert hazug, — nem látja, — csak hisz és bizik. A zöld fa, a kék ég, a nagy természet fönsége hitvallást ad neki. És állhatsz eléje, mondhatod neki, hogy nem kék az ég, nem zöld az a fa, az mind csak az érzékeknek az aether hullámszáma folytán előállott csalódása: szembekaczag. Mondhatod neki, kérheted térdén állva kiáltván a fülébe: hogy ne higj a szerelem tökéletességében: az is csak egyik sötét, undok büntetése annak, hogy jobb érzések is mernek lakozni az emberi fásult kebelben: lánykájának mosolya, ha megcsillan szemei előtt, hangod, szavad a levegőbe vész...

Hisz, hisz, a mig aztán jön egy óriás, ijesztő rém, kinyújtja polypkarjait, elragad,

— **(Hymen.)** Szabó Lajos magy. kir. adótiszt a napokban esküdött Mohácson a belvárosi templomban Kempl Paula kisasszonnyal, Kempl Frigyes ottani háztulajdonos és iparos leányával.

— **(A pécsi polgári czéllövő egy-let)** vasárnap délután tartotta ez évi záró-ünnepélyét, mely a tagok nagyszámu részvéte mellett ment végbe. Összesen 540 lövés ejtetett, melyek közül az első díjat Beck Gyula nyerte el. A többi díjakat Hillebrand Ferencz, Maggi Agoston, Reiszner Nándor, Orbán Márton, Zelms Gyula Ivič Antal, Keszler Árpád és Keszler Kálmán nyerték el.

— **(Fegyelmi tárgyalás a kir. táblánál.)** A pécsi kir. tabla fegyelmi tanácsa előtte hó 19-én folyt le az első tárgyalás. Tárgyalták ugyanis Varga Jenő sásdi kir. aljárásbíró ügyét, mely annak idején oly nagy port vert föl. Olvasóink bizonyára emlékeznek arra, hogy Kasza Sándor dr. sásdi ügyvéd Varga Jenőt egy a kaszinóban mondott megjegyzéseért párbajra hívta ki, de ez az elégtelt megtagadta. Kasza dr. ennek következtében Vargát nyílt utcán inzultálta. Következtek ezután az elmaradhatatlan nyiltterezések, melyekben oly állítások foglaltattak, hogy ezek által a kir. ügyész indítatva érezte magát a fegyelmi vizsgálatot Varga Jenő aljárásbíró ellen megindítani. A fegyelmi tanács ülésében Blaskovits kir. táblai elnök elnökölt. Szavazó bírák voltak Pulcz, Pilch, Babits és Lukács dr. kir. táblai bírák. Jegyző volt Schely; az ügyészséget Zsolnay György, a védelmet Jobst László ügyvéd képviselte. A vádolt és a tanuk kihallgatása után a királyi ügyész az 1871. VIII. t.-cz. 20. §-a alapján szigorú rendreutasítást indítványozott büntetésül. A fegyelmi bíróság azonban a védőbeszéd meghallgatása után fölmentette Varga aljárásbíró és őt állásába visszahelyezte. Az esetnek utójátéka is lesz a pécsi kir. törvényszék előtt, a mennyiben itt e hó 26-án Kasza Sándor dr. ellen párbajvétség miatt meg fogják tartani a végtárgyalást.

— **(Halálozás.)** E hó 19-én elhunyt özv. Kissfaludy Istvánné, szül. Szokoly Amália, Kissfaludy Imre kir. táblai bíró édesanyja életének 90-ik évében. Temetése e hó 21-én ment végbe rendkívüli részvét mellett. — Szerajevóban elhunyt e hó 18-án Neusiedler Gröbl Katalin 45 éves korában. Az elhunyt neje volt Neusiedler József vendég-lősnök, ki évekkor ezelőtt hosszabb ideig lakott Pécsen. Temetése e hó 19-én ment végbe. — E hó 21-én elhunyt Gröber Mariska életének 14 havában.

— **(Hivatalvizsgálat.)** Kardos Kálmán Baranyavármegye és Pécs sz. kir. város főispánja e hó 17-én a hegyháti járás főszolgabírói hivatalát megvizsgálta.

— **(Egy huszároronagy balesete.)** A 10-dik huszárezred Tolnán állomásozó századának őrnagyát, Bokus őrnagyot veszedelmes

baleset érte, mely még életébe is kerülhet. Az őrnagy ugyanis a gyakorló terepen oly szerencsétlenül esett el lovával, hogy egyik lábázárát és három bordáját eltörte. Most Budán a helyőrségi kórházban vívódik a halállal, s az orvosok állítása szerint életéhez igen kevés a remény.

— **(A honvédség köréből)** Berár Gyula dr. 8-dik huszárezredbeli tartalékos főorvos f. évi október hó 1-jével a szolgálati kötelezettségnek teljesítése után, viselt tiszti, illetve tisztviselői rendfokozata megtartása nélkül, s a j á t k é r e l m é r e, a honvédség kötelékéből elbocsátott.

— **(Megyei közgyűlés.)** Baranyavármegye jövő hó 12-én délelőtti 10 órakor a vármegye gyűlés-terében megtartja évnegyedes rendes közgyűlését, melyen tárgyalni fogják a vármegye háztartásának 1892. évi költségelirányzatát. Ezen kívül tárgyalás alá kerül több kisebb-nagyobb fontosságú ügy, számszerint 65.

— **(Templom szentelés.)** A villányi izraelita hitközség ujonnan épített templomát e hó 23-án délelőtt szentelték föl ünnepélyesen. Délben diszlakoma volt a Singer-féle vendéglőben az idegen vendégek tiszteletére.

— **(A „Mecsek-Egyesület“)** a tervbe vett útjelölések közül a következőket fejezte be: a bárányút északnyugati ágának végpontjától kiindulólág s á r g a színnel egész a lapisi vadász-házig s onét visszafelé f e h é r é s s á r g a színnel a Kisrétegig, honnét a fehér jelzés már a Tettyére vezet. — Utolsó időben az egyesület tagjainak sorába léptek: Bolgár Kálmán, Böbel Ferencz, Czierer József, Engeszer Miklós, Glanzer Gyula, Girardi József, Horváth Antal, Hölbling Viktor, dr. Kereky Mihály, Lechner Antal, Lechner Viktor, Leksza Károly, Liki János, Mayer Károly, Mutnyánszky Béla, Pintér Ferencz, Sável Kálmán, Szakváry Emil, Szeifricz Antal, Szigriszt Ferencz, Weidinger Mária és dr. Zöld Sándor.

— **(A pécsi jótékony nőegylet)** saját pénztára javára, az egylet helyiségeiben 1891. évi október hó 4-én, vasárnapi napon, Rácz Gusztáv zenekarának közreműködése mellett tánc- és tombolával egybekötött ünnepélyt rendez, melyre a n. é. közönséget tisztelettel meghívja. Izletes és jó italokról, hideg ételekről, kávéról, theáról és süteményekről az egylet gondoskodik: ezen élelmi cikkeknek 10 és 25 kros megszabott adagjai, 10 és 25 kros bár-czák beszolgáltatása mellett fognak csak kiszolgáltatni. Ily bár-czák a pénztárnál az ünnepély folyama alatt is bármikor megszerezhetők. A tombola táblái 25 krossal árusítatnak, s az újonnan beszerzett különféle díszművekből álló nyeménytárgyak kisorsolása fél 7 órakor fog a díszteremben megejteni. Azon esetben, ha egyszerre több tombola jönne ki, az illetők között sorshúzás fog dönteni a tombolát tánc követi. A belépő díj személyenkint 50 kr. E jegyek, valamint az étkezéző bár-czák a pénztárnál válthatók. Az ünnepély d. u. 4 órakor veszi kezdetét.

— **(Kutba esett.)** A szigeti külvárosi országoton lakó Juck szabómesternek 7 éves kis leánya a napokban beleesett a szigeti külvárosi legelő kutjába. Mire az ott levő katonák kihuzhatták, a kis lány már halva volt.

— **(Vasárnapi munkaszünet.)** A kereskedelmi miniszter előfordult konkrét esetek alkalmából azt a kijelentést tette, hogy a szállodákban, vendéglők-, sör-, bor- és kávéházakban és kávéházakban a szesz- és pálinkamérés vasárnap délután is gyakorolható; de a szesz- és pálinka mérések a mondott napokon zárva tartandók.

— **(Lóverseny.)** Dombóvárrott a múlt héten lóversenyt rendezett Dórry József, mint a tolnamegyei lótenyésztési bizottság elnöke, mely versenyen megyénkbeli is több földbirtokos volt jelen. Ezen alkalomból közösen elhatározták, hogy a jövő évben Baranya- és Tolnavármegye együtt rendezzen lóversenyt mely igen üdvös és szükséges, mert ez által, főleg a köznépben, fölébresztetik a lótenyésztés iránti érdeklődés.

— **(Elaggott honvédek segélyezése.)** A szegény elaggott 1848/49-diki honvédek segélyezése ügyében egy segélyző-egylet alakult Budapesten, mely már a jövő hónapban megkezdi áldásos működését. A segélyre szoruló honvédek száma ugyanis egyre növekszik, mert évről évre több válik közülök munkaképtelenné; bár átlagos számuk a sürű halálozás folytán egyre fogy.

— **(Karagyorgyevitsék Mohácson.)** Az ismeretes Karagyorgyevits szerb hercegi család három tagja érkezett mult pénteken délelőtt egy kis nafta-hajón Mohácsra. Budapestről indultak el csütörtökön este 11 órakor a D. G. H. T. „Fiume“ gőzösevel együtt, de ennél három órával előbb érkeztek meg. A kintű hajócska a hercegek tulajdona s angol készítmény, míg gépezete Zürichből került ki. Karagyorgyevitsék egy délelőtöt töltöttek Mohácson, honnan a Tiszába és a Béga csatornába utaztak vadászatra. Szándékuk végig utazni a Dunát a Fekete tengerig, honnan ismét visszajönnék.

— **(A siklői elsikkasztott városi közpénz biztosítása.)** Deymek Frigyes volt városi pénztárnok által elsikkasztott 14 ezer ft biztosítására a megye Siklós városától 200 ft előleges költséget kér a megyei ügyész részére, még pedig sürgősen. E szerint a volt számvizsgálók, bírák stb. a biztosítási végrehajtást a közel napokban várhatják a miniszteri rendelet értelmében. E tárgyban f. hó 24-én községi közgyűlés tartatik.

— **(Vigyázzunk!)** Több helyről halljuk azon panaszt, miszerint a peronospora ellen kékgaliczczal fecskendezett szőlő élvezete rosszul-létet, hányást, gyomorgörcsöt stb. okoz. Hogy az ilyen bajt elkerüljük, jó a vett szőlőt megvizsgálunk s ha azon apró kék pontokat veszünk észre, úgy azt ne egytük meg, hanem előbb eczetbe mártjuk bele s aztán vízzel mosjuk le. Az így kezelt szőlő, megszáritás után bátran megehető. — Ki is dobolták, hogy az ilyen fecskendezettet nem szabad a piacon árulni, csakhogy persze nem Pécsen, hanem — Kecskeméten.

— **(Versenylövészet a honvédtisztek között.)** A honvédelmi miniszter elrendelte, hogy ezentúl évenként versenylövészet tartassék a honvédtisztek között. Az első ily versenylövészetet városunkban vasárnap és hétfőn tartotta meg az itt összpontosított honvéd csapatok tisztikara. E versenylövészetben az első díjat József főherceg tűzte ki, és pedig egy arany órát a főhercegi czimerrel, valamint egy arany lánczot, melyet Mészáros Aurel honvéd százados nyert el. Ezenkívül még 24 díj volt kitűzve, melyek közül a legértékesebb egy tiszti nyereg volt, azt Berger tartalékos hadnagy nyerte el, továbbá egy ezüst evőkészülék és egy thula dohányszelencze; előbbinek Kálics Iván százados, utóbbinak pedig Keszler Árpád 19. ezredbeli főhadnagy lett a nyertese. A versenylövészet a Mecseken tartatott meg, s kezdetben úgy volt, hogy azon József főherceg is jelen lesz, az azonban a fáradalmas út miatt abban maradt. A versenylövészetben különben a honvéd tisztikar nagy számban volt képviselve.

— **(Katonai ellenőrzési szemle Pécsen.)** A helyben tartózkodó szabadságos és tartalékos közös hadseregbeli katonák, úgy honvédekre nézve az idej ellenőrzési szemle az alább jelzett napokon a következő sorrendben tartatik meg, u. m.: f. évi október 10-én a belvárosban, 11-én a szigeti- és siklői külvárosban, 12-én a budai külvárosban, 13-án a bánatelepen tartózkodó közös hadseregbeli szab. és tartalékosokkal. A m. kir. honvédséghez és a cs. és kir. Landwehrhez tartozó tartalékos és póttartalékos egyénekkal az ellenőrzési szemle f. évi október hó 1., 2., 3. és 4. napjain tartatik meg. Az utó ellenőrzési szemle a közös hadseregnél pedig f. évi nov. 2-tól 6-ig, a honvédségnél pedig f. évi november 15-én tartatik meg. A közös hadsereg állományához tartozók közül az ellenőrzési szemlére mindazok tartoznak megjelenni, kik a folyó évben tényleges szolgálatban nem állottak, kivéven az 1879. évben sorozottakat. A m. kir. honvédség részéről fő- vagy utószemlén megjelenni tartozik minden tartalékos, póttartalékos és tartósan szabadságolt honvéd, gyalog és huszár, továbbá az 1890. év végével a közös hadseregtől áthelyezett 1880. évfolyambeli tartalékos ezeken kívül az összes póttartalékos, valamint a császári és királyi Landwehrhez tartozó legénység. A m. kir. honvédszemlén megjelenni nem tartozik azon tartalékos, póttartalékos és tartósan szabadságolt gyalogos vagy huszár ki a folyó évben bármi okból az ezredhez szolgálatra már beidézve volt. Végre az 1879. évfolyambeli legénység, mely ez év végével kiszolgál, valamint azon legénység, a mely 3 évig a csendőrségül

összemorzsol, gúnyos habotával reményt, álmot, illúsiót, a szeme közé vágja, hogy minden küzdelme czéltalan, minden fegyvere elvásott, minden álma, vágya, reménye, hite bolond, ürületes, szétfosló levegő, — vicsorgó fogakkal föllebbenti egy percze az azt a jótékony kezektől odaállított fátylat s megmutatja a rettenetes, az elborzasztó jövődöt, — kimondván a szörnyű paragrahust, hogy emberi küzdelem, emberi akarat, emberi harc mindig meddő, soha be nem váló, eltűnő, elosló felleg maradand: s az az erős, az a hite föntartó ember megtörik, összeroskad, kitepi a szívéből a hit szikráját és csak egy Istent ismer: a fékevesztett sötétlő mámort. Az agyára nehéz éjszaka borul, a szemei előtt csalképek járnak ürületes, kavargó tánczot, — s nézve, belevesztve tévelygő tekintetét a forróságos örvénybe: abban a szédületes mámorban, édes nemlében elalszik. Megpihen...

És született légyen illatos, selymes hálószobában, vagy fagerendás, szellős pitvar-szobákban, — egyaránt négy deszka közé teszik, — elvivén oda abba a csöndes, hívő országba, a hol vagyon kriptai csend és lélekzetfőtő, nehéz tömjénszag. Sz—sz.

szolgálatban állott. Az ellenőrzési szemle a közös hadsereg állományához tartozó szabadságos és tartalékosokkal az 52. cs. és kir. gyalogezred hadkiegészítő parancsnokságának helyiségében (Alsó malom-utca 8. sz. a.) mindenkor délelőtti 9 órakor; a honvédség állományához tartozókkal pedig a m. kir. 19-ik honvéd gyalogezred parancsnokságának légszeszgyár mellett új laktanyájában reggeli 8 és fél órakor veszi kezdetét.

— **(Szinigazgatói dühöngés.)** A „Pécs” minapi számában van egy nyilatkozatféle, melyet — miután ez későn érkezett s a fölapra már nem volt fölvehető — az előzékeny szerkesztő, csak hogy nekünk kedveskedhessék, képes volt egy arasznyi széles és másfél arasznyi magas külön „melléklet” papíroson közölni. Ebben a rendkívüli mellékletes nyilatkozványban ifj. Polgár Károly szinigazgató mondja el átkát a mi multkori közleményünkre, melyben ajáltuk a tanácsnak, hogy télire ne engedjen ide szintársulatot, mert mint az eddigiekből láthattuk, ezek csak vergődnek itt ebben a rendes téli színház nélkül szűkölködő városban. A dühöngés meglehetősen tele száju s inkább a színészi érzékenykedés, mint az igazságos önértet beszél belőle. De mi nem vesszük az írójától rossz néven; mert hát ő a maga érdekét nézi csak, de a mi viszonyainkkal nem ismerős. Ezeket mi (a helyi lapok) jobban ismerjük, mint ifju Polgár Károly úr; mi tudjuk legjobban, mi való a mi közönségünknek; mi a közönség őrei vagyunk s annak mindennemű érdekeit megőrizni kötelességünk. Lám, az egyik kollégának arra van a főgondja, hogy a bordélyházakban rendesen eszközik e az orvosrendőri vizsgálatot, mi pedig a közönség szellemi élvezetére ügyelünk föl, hogy azon valami csorba ne essék. A szerep becstületesen el van osztva közöttünk. Mi bizony ilyenkor a közönség érdekét tartjuk szem előtt és nem magánvállalkozókét; s hogy e becstületes és nem „gyáva” munkánknak ilyen öklendezések érnek bennünket, az már megszokott dolog, de egyszersmind fölemelő is, mert a közönség érdekében kapott sebek azok, amelyért minden áldozatra készek vagyunk. Ifju Polgár Károly szinigazgató úr egyéb dühöngéseire egyttal nem reflektálunk.

— **(Lakberendezések tárlata 1892-ben Budapesten.)** Az Orsz. Magyar Iparművészeti Múzeum, a Magyar Iparművészeti Társulat és a „Műbarátok Köre” elhatározta, hogy a jövő 1892. évben a városligeti nagy iparsarnokban oly tárlatot rendez, mely föltünteteti a művész iparok legutóbbi ötszáz éves fejlődését s különösen annak a lakásberendezés keretébe tartozó alkotásait fogja bemutatni. E mellett azonban a szoros kapcsolatnál fogva fegyvereket és régi ruházatot is állít ki. A lakberendezési tárgyak, a művészet különféle korszakainak megfelelőleg csoportosítottának, úgy hogy a tárlat, amint az már most általánosságban megállapítható, a következő részekből állana: 1. A XV. századból a) kápolna, b) fegyverterem, c) könyvtár. 2. A XVI. századból a) olasz vagy angol ebédlő, b) német szoba. 3. A XVII. századból a) magyar főúri szoba, b) XIV. Lajos izlésű francia szoba. 4. A XVIII. század első feléből a) Lajos izlésű francia szoba, b) terem, c) hálósza. 5. A XVIII. század második feléből XVI. Lajos izlésű szoba. 6. Az 1790—1815. évig terjedő időből a) terem, b) hálósza. 7. Török, arab, spanyol és mór butorok. A tárlat körébe esnek tehát a művészeti iparnak a fönt részletezett korszakokba illő összes termékei, legyenek azok akár régiek, akár újak, akár utáztatok és akár Magyarországon, akár külföldön készültek, de megkívánatik, hogy a saját koruk művészetét minél hűbben és jellemzőbben tüntessék föl. A kiállítás 1892. április hó 1 én fog megnyitni és tart ugyanazon év november végéig. A tárlatot rendező bizottság fölkéri tehát a közönséget, hogy a birtokában levő és a tárlat körébe tartozó tárgyakat engedje át. A tárgyak bejelentése minél hamarabb, de legkésőbb a folyó 1891. év október hó 31-éig, nemkülönb a tárlatot illető minden közlések is a „Műbarátok Köre” irodájába, Budapest, Mérég-utca 12. sz. alá, mint ezen bizottság központi irodájába is intézendők, a hol bejelentő ivatek kaphatók. A tárgyak Budapestre és vissza a tárlat költségére fognak szállíttatni és az egész időre a jelzett becsérték erejéig tűz ellen biztosíttatni. A kiállítás élén áll Keglevich Ist-

ván gr. mint elnök és Andrassy Tivadar mint alelnök.

Beküldetett. Van szerencsém Nt. Berk József zalátoi ev. ref. lelkész úr költeményeinek t. előfizetőit ez uton értesíteni, hogy a költemények, kikerülve a sajtó alól, teljesen rendelkezésre állanak. De mivel a megrendelt kötött példányok száma tetemes és mivel a bekötési munkát — végtelen sajnálatomra — az iskolai könyvek bekötésével összeesett: még némi kis várakozásért esedezem. A szétküldés lehetőleg rövid idő alatt meg fog történni. Foktő, 1891. szeptember hó 12. Tisztelettel, Teleki József ref. lelkész.

CSARNOK.

Salzkammerguti képek és a bajor Königssee.

II.

A Traun völgye. Ischl és vidéke. Hallstadt látképe. A felső Traun völgye Hallstadtól Ausseeig.

Ebenseenél,*) mely az egyesült Langbieth faluval a Traun falunak a tóba ömlésénél, gyönyörű völgyben terül, vasútra ülve az út a Traun folyó jobb partján, erdős sziklás óriás bércek között páratlan szépségű vadregényes völgyben vonul; az előbb kékszínből zöldbe átment Traun folyó vad futással, fehér tajtékhabokat verve, zúgva rohan tova, velünk ellenkező irányban. Két oldalt ijesztő szikla-kolosszok fenyegetőleg meredeznek a magasból. Majd a Seeberggüpf lábánál balról föltárl a gyönyörű Frauenweisenbach regényes völgye rettenetes bércek között, s a patak bős morajjal zuhogó hullámai fölött a csinos vasúti hidon átrobogva, fölséges fenyves erdőben vagyunk és abba folyton a szilaj Traun partján haladva, most egyszerre fölségesen szép vadregényes völgy tárul föl, melyet két oldalról égből meredő hegyóriások határolnak. Jobbról a Gofeck és Brunnkogel lenyűlő sziklabércei, balról a Hohe-Schrott idomtalán szirttömegei, s lent a mély völgy fenekén fékvesztett rohanással zúg, recseg, kavargó tajtékozva az itt már világoszöld Traun.

Langwies állomást elhagyva jobbról föltárl Mitterweisenbach szép völgye a hasonló állomással, s útunk folyton nagyszerű fenyves völgyben hatalmas sziklák, bércek közt kanyarog, itt-ott a hegyek nyilásában egy-egy patak szép völgye tárul föl, mint keretbe foglalt szép olajfestmény, s tarkítja, élénkíti a különben is regényes utazást.

Most a folyam közepén egymástán két csodaszörny, két hatalmas sziklatömb tűnik föl a Kreuzenstein és Kohlenstein, rajtuk kereszt és kép, s míg bizarr alakjaikat csodáljuk, azon tűnődünk, mily hatalmas erupciónak kellett annak lenni, mely ezeket a rettenetes monstrumokat a Jainzenbergről ide a folyam ágyába plántálta, e tűnődésből egy hatalmas füttty riaszt föl s a Traunba szakadó Rettenbach hidján átrobogva, zöld erdő borította hatalmas hegyek által körített pompás völgyben Ischl-nél vagyunk.

Ischl*) a Traun folyónak egy megfordított C alakú kanyarodással képzett öblében, az Ischl folyónak ezen kanyarodás felső szaránál való beszakadása által alkotott felszigeten fekszik,

*) Ebensee ma már szinten fürdő és klimatikus gyógyhely kezd lenni és sokan látogatják; különösen pedig a turisták keresik föl, mert kiránduló helyekben gazdag környéke igen regényes. Ebensee erdészeti főhivatal és sófőzlőgyelőség székhelye. A legkitünőbb berendezett sófőzdekkkel, melyek 1607 óta vannak üzdében. A sósvíz (Soole) Ischl-ből és Hallstadt-ból favízvezetékekben vezetetik ide; az itteni évi sótermelés mintegy 400,000 m.-máza.

* Ischl igen régi eredetű, hajdan kelta telep, majd római állomás (Ischala). A népvándorlás zivatarában megvédte természeti fekvése, az erdős magas hegyek tövében. — VI. osztrák Lipót herceg idejében már 1192-ben mint sóraktár (Salzdepot) említették. IV. Frigyes 1466-ban vásárral ruházta föl. Lassanként emelkedni kezdett, különösen a Salzberg fölfedezése után (1562). Ma már világhírű fenyves fürdő- és klimatikus gyógyhely, hová az uralkodó család, a születés és pénz arisztokrácia siet nyaranta üdülni. A világ minden részéből vannak itt vendégek, s ezeknek száma évente 4—5000; míg az átutazóké még egyszer annyit.

minden oldalról nagyszerű hegyek által környezve. A város szép, rendezett, gyönyörű kertek és palotákkal, mintegy 8000 lakóssal, nagyszerűen berendezett fürdővel. Maga a város nem nagy kiterjedésű s azért könnyen áttekinthetjük.

A vasúttól szép parkon vezet az út a városba, a gyönyörű Bellegarde villa mellett, melynek hátsó részénél terülnek el a megnézésre nagyon érdemes cs. kir. sófőző hazak; ettől jobbra a csinos Ferdinand téren egyik oldalon a szép ivócsarnok, atellenben a régi és igen érdekes kath. templom,**) s kissé jobbra a Rudolf-émlék;***) majd a Poststrassen a hatalmas posta-és táviró épület megtekintése után áthaladva, a színházhoz jutunk, s innen egyenesen északi irányban az Ischl folyó egy ágán átépült hidon a Götz-Strassera, honnan az Ischl hidján a remek szép császári kertekbe, a fürdőhöz és kastélyhoz juthatni, de a belépés és megtekintés csak az udvar távollétében van megengedve. Innen megfordítva a Kreutz-téren át a Wirer-Strassén, egy igazán gyönyörű park közepén, melynek elején Wirer*) emlékszóba áll, az impozáns külsejű s fényes berendezésű párját ritkító kursalon tekinthető meg remek termeivel, felsége teraszejával; ennek háta mögött a Kaiserin Elisabeth-Strasse sarkán a bazar, benne szép muzeum a Salzkammergut ritkaságaival. A kurhaus szép parkjától a Wirer-Strassen jobbra fordulva a Ferencz Károly téren a remek műtű ügynevezett Monumental-Brunnen; tovább jobbra a Traun folyó partján a szép Sofiaesplanadera jutunk, melynek közepe táján Hygiea szobra látható, — s odább haladva a folyóparton a szép Franzens Aleet érjük, mely kivezet a villák közé.

Ischl környéke igen szép regényes, a Traun és Ischl völgye a város körül mindenütt szép villákkal, remek kertekkel van tele. — Közel úgy mint távolban számtalan kiránduló hely kínálkozik, mint a Neu Schmalnau, Sophien Doppelblick, Hohenzollern-Wasserfall, Kálvária-hegy, Alt-Wildenstein romjai, a Rettenbach völgy, Spinskogl sat., hová jó karban tartott sétaúton egyedül is eljuthatni, majd távolabb és fáradtságosabb a Kolowratthurm, Hochstockwiese, Zimitz, Hainzen és még számtalan hely, melyekre azonban már vezetével tanácsos a kirándulás, s hol mindenütt a természet remek szépsége s fölséges kilátás tárul föl.

A ki a nagyon fáradtságos messze eső kirándulásoknak nem barátja, de azért Ischl vidékét áttekinteni óhajta, az menjen föl a Syriuskogelre, s egy órai, bár elég izzasztó út után, fölséges kilátásban gyönyörködhetik.

A Sofiaesplanaderól, vagy a Stefaniaputairól a Traun hidján átmenve a Gries külvarosból a Grazer-Attrasseról vezet föl a meуетeles út a gyönyörű fenyvessel fődött, kúpalaku s mintegy 600 méter magas hegy csúcsára, mindenütt arnyéokban, előbb alig érezhető emelkedéssel, de később bizony elég meredeken, hanem általában jó karban tartva, s több helyütt padokkal. Egy helyütt a magas fenyők között bámulatra ragad egy idomtalán nagy sziklatömeg, mely úgy tűnik föl, mintha az égből leesett óriási meteorok volna. Fönt a hegytetőn egy kőfal alapra fektetett tabló készült kilátási torony, az ügynevezett „Franz Josef Warte,” honnan elragadó kilátás nyílik nemcsak Ischlre, de minden oldalra, s dúsan kárpótolva a fáradtság, melylyel a hozzájutás nehezítve volt, míg a szerény vendéglő izletes és nem drága asztalánál a háborgó gyomor békül ki.

Lent a völgyben Ischl város terül el remek palotái s festői házcsoportjával, bent a téreken, parkokban s körül a zöldben tarkázó gyönyörű villákkal, szemben túl a városban a császári park a szép kastélyval, mely előtt a hatalmas vizsugarakat lövelő szökőkút gyönyörködötteti a szemet, porra tört gyémántként sziporkázó aláhulló víztömegével, s az egészen mint óriási S betű kanyarog át a zöld-fehéres szíjben tova rohanó Traun, míg odább épen a császári villa alatt, a város északi részén a császári parkká alakított szép szigeteket alkotva, az Ischl folyó kanyarodó ága vonul tova s ömlik a Traunba annak S-szerű kanyarodása felső domboránál, s túl ezeken szem-

***) A 11-ik századból való.

*) Az Ischl fölvirágzásáért oly sokat tett Rudolf herceg olmtúzi kardinális érsek emléke. Fölállíttatott 1842-ben.

*) Dr. Götz Ritter v. Wirer igen sokat fáradt és tevékenykedett Ischl fölvirágzásán.

ben a Hollen hegység elől erdőborított hegyei a Janzen, Zimti s ezeken túl kékülve odább a Zinken, Leons, Gof ek. hátrább a Höllkogel, Feuerkogel sat. kopar ormái szegik be a láthatárt. Balra az Ischl regényes völgye tárul föl, háttérben a Wolfgang, Mondsee és Altersee közötti tért betöltő alpesek hatalmas tömegei meredeznek, melyek közül kevélyen üti föl az 1780 méter magasban épült vendéglővel megkoronázott fejét a szürke Scharfberg, Ausztria szép kilátást nyújtó Rigije, melyen szép időben s jó tábori látéssel daczára a mintegy 20 kilométer távolságnak, nemcsak az emeletes Hotel ablakaival, hanem a kiálló szirten az árboz és az épület két végén a villámhárító is kivehető, természetesen jó látéssel.

Jobbról a Rettenbach és Salzbach tágas szép völgyei tárulnak elének s beszegik a láthatárt a Holt hegyek hatalmas bércei, a Wildenkogel, Brachberg, a hatalmas Hoheschrott sat.

Megfordulva egészen át délnek, alattunk lent a mély völgyben a Traun kanyarog az erdős sziklás bércek között, mint bokrok között bujkáló ezüst-kék színű kigyószörnyeteg. Jobbról a Kater hegység hatalmas tömege terül el s a zöld, erdős ormokon túl a Hainzen, Bergwerkskogel, Sonntagkar sat. kék-szürke csücsai tolnaknak föl; míg balról a Holt hegyek egymásra tolt, dobát, chaosszerű sziklatömekeglen törnek meg szemünk láthatára, mely tömkelegből impozáns szépségben meredeznek ki Hoherstein, Sandling, Lozer, Schwarzmoos sat. képzelhetetlen alakzatu sziklakúpjai; majo félkörben az előtérben a Nieder- és Hoch-Sarstein, Zinkenkogel, Feuerkogel s a Hallstadt körül terülő óriási bércek, Höhe-Krippenstein, Hirlatz, Grosze-Schwarz, Platten sat. deresedő csücsai kéklének, s túl ezeken messze lent a távol kék ködéből, az egészet uralgó Dachstein hómezőkkel borított rettenetes bérctömegének jéggel borított ősz feje csillog át fölséges szinompájában.

Egyike ez ama nagyszerű képeknek, melyet csak tiszta szép derült időben láthatni egész pompájában, de melynek szemléletével órák hosszáig nem telik be a sok szép látványhoz különben már eléggé hozzászokott szem.

A fényes Ischltől komor felhős reggelen indultam tovább. Egy kis tunellen átrobogva s a Syriuskogel megkerülve a gyönyörű Traun völgyben haladunk tovább. Az óriási bércek tetején sűrű párafelhők ülnek, melyek a nap előhaladtával lassan foszladoznak s lomhán hullanak alá a páratelt sötét völgyekbe, nagyszerű kilátást engedve aztán az égbe meredő erdős sziklás ormokra. Vonatunk mindenütt a kanyargó folyam partján halad; a reggeli lég hűs, üde, a folyóerdőkből balzsamos illat árad el. Ansenau állomás előtt a Weisenbach, majd Goiserunnél ennek gyönyörű völgye tárul föl, melyekbe elragadtatással vetünk egy-egy röpke pillantást. Jobbról a Ramsau hegység hatalmas bércei meredeznek le ránk, balról a Sarstein hegység erdőborított, itt-ott rettenetes sziklakkal tarkázott lejtői ereszkednek alá, s most egy nyílason elének tárul a remek hallstadti tó sötét kék-szürke, égbenyíló komor bércektől körítve, melyek rettentő meredélyvel ereszkednek a tóba le, és Steg állomásnál vagyunk. Majd egy rövid alagút után a regényes fekvésű Gosau-tóval szemben áll meg a vonat és a kis helyi gőzös átviszi a tavon az oda törekvőket; mi pedig gyönyörű erdőben robogunk tovább, míg néhány percz múlva ismét a tó partjára jövünk ki és Hallstadt megállóhelyénél vagyunk. A Hallstadtba*) igyekvőket itt is helyi kis gőzös veszi át és viszi a tó túlsó oldalán a bércek tövében fekvő Hallstadtba. A néhány perczet, míg vonatunk áll, fölhasználjuk, hogy gyönyörködjünk az előttünk föltároló remek panorámában. A tó méltóságos tükre sötét kék színével nyugodtan terül el a félkörben körítő egetverő rengeteg szirtek alatt, melyeknek oldalait sötét fenyvesek borítják, míg föllebb a kopár, aczélszürke sziklák mérhetetlen tömege tárul föl, — fönt a tetőkön a völgyületekből kivillogó hórétegek fehér színe kápráztatja a szemet. A

festői városka lépcsőzetes házcsoportjával mintha a borzalmas bérctömeg oldalához volna tapasztva, keskeny területen szorong a tó partján s a mint a szélső házak közvetlen a tóból kiemelkedni látszanak, míg a többiek föllebb a hegyoldalban építvők, az egész személyesítve úgy tűnik föl, mint sötét lomb alatt a parton ülő, s csinos lábait az átlátszó vízben főrösztő kaczer szép leány. Hallstadt látkepe elvarázsol, megragad, igazán tündéri; s boszankodva ugrunk föl, midőn bámulatunkból vonatunk megindulása hatalmas rándítással riaszt föl. Elbájolva tekintünk még kis ideig vissza, mignem Ober Traun előtt elhaladva ismét a völgybe kanyarodunk, s a gyönyörű tó végképen eltűnik szemtünk elől.

Nagyszerű völgyben, folyvást a velünk szemben rohanó, itt már világos zöld Traun partján haladunk, balról a Sarstein, jobbról a Zinken sziklái szorítják össze az utat. A völgy mindinkább keskenyebb, egész fenekét a zúgó folyam s közvetlen partján a vasút tölti be. Egy alagúton át egy festői, hosszas sziklavölgybe értünk, hol a nekiböszült folyam fülsiketítő zúgással szilajon zuhog alá a szerteszté heverő sziklákön, s vad háborgással ostromolva azokat, tajtékozva törnek meg a hullámok, ragyogó párafelhőket csapkodva szerte-szélyel; balról egy kis hegyi patak, mint olvasztott kristály örült rohanással tör alá a magasból s recsegő robajjal zuhan le a megvadult Traunba; a rémitő bércek alján csak alig van annyi hely, mennyi elég a vasútnak s minden perczben a zajgó hullámokba fordulástól tart az ember. Igazi vadregényes, ijesztően szép vidék! Majd a Traun a sziklák közt eltűnik, vonatunk lassan, vontatva balad fölfelé, zakatolva nagyokat fuj, mint a kifáradt ló. Most egy fordulat után ismét mellettünk terem a Traun s még mindig vad haraggal korbácsolva a köveket, zúgva rohan tova; vonatunk is mint a megijedt ló, nagyokat prüsszentve hirtelen nekiiramodik s bomlott futással robog tovább. Még egyszer eltűnik a folyó az erdők homályában, de nem soká ismét előkerül s mintegy megszelídülten bömpölyöd; vonatunk is állandóul elfoglalja partján szokott helyét s mérsékelve előbbi vad riadását, egymás mellett ellentétes irányban kellé mérséklettel teszik pályafutásukat. A vidék is szelidebb lesz, a nagy ormok hátrább húzódnak, erdőborított lejtősebb hegyeknek adva helyet, a sziklák eltűnnek, s tágult völgyet borító fényes erdőben haladunk, míg gőzparipánk egy éles nyerítése, messze hangzó füttye jelzi, hogy az ausseei állomáshoz értünk.

Gabona-árjegyzék.

Pécs szab. kir. városában 1891. évi szeptember hó 19-én tartott hetivásárról.

Az árak métermázsánként számíttatnak.

Buzza	őszi	—	—	—	—
	tavaszi	—	—	—	—
Kétszemes	uj	10	—	9	80
	ó	—	—	—	—
Rozsa	uj	9	80	9	70
	ó	—	—	—	—
A. s	őszi	—	—	—	—
	tavaszi	7	30	7	—
Zab	uj	—	—	—	—
	őszi	—	—	—	—
Repeze	tavaszi	5	80	5	70
	uj	—	—	—	—
Bükköny	széna	—	—	—	—
Kukoricza	ó	6	60	—	—
	uj	—	—	—	—
Széna	ó	2	50	2	—
	uj	—	—	—	—
Szalma		2	—	1	80

Kínálat: erős (mintegy 600 gabonaköcsi volt a piacon)

Laptulajdonos:

NAGY FERENCZ.

Felölős szerkesztő:

HAKSCH LAJOS.

Hirdetések:

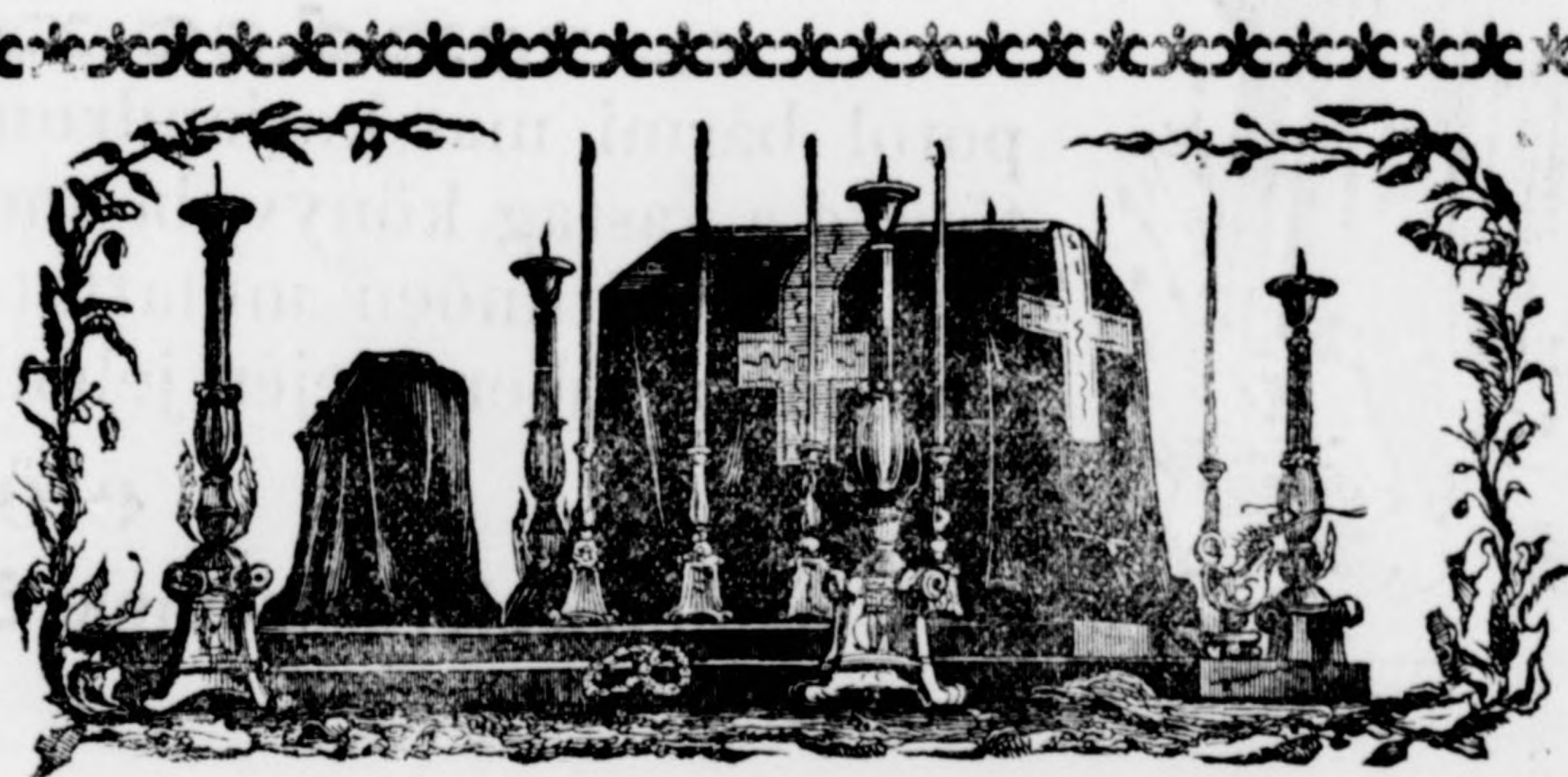
Csemegeszlőt

tek. Horváth Géza úr szőlőjéből

kilóját 30 kr-ért házhoz szállított következő fajokból:

**fehér spanyol- Chasselas blanc,
piros spanyol- Chasselas rouge,
merani gyógyszőlő- Trollingen,
Malaga és Genuai.**

Reeh Vilmos özvegye.

„CONCORDIA“

első pécsi temetkezési vállalat

Kis-tér 11-ik szám.

Van szerencsénk a nagyérdemű közönség tudomására hozni, miszerint a legváltozatosabb ravatalozások felállítására — temetések rendezésére, — úgy a halottak szállítására létesített üzletünket újabb átalakítások, — mindennemű igényeknek megfelelő felszerelések beszerzése, valamint tapintatos rendező alkalmazása folytán jelenleg oly helyzetbe hoztuk, hogy minden osztályu temetkezéseket — úgy helyben mint a vidéken

a legnagyobb pontossággal s az eddiginél és minden temetkezési vállalatnál

sokkal díszesebben és olcsóbban

vagyunk képesek kiszolgáltatni.

Maradunk kiváló tisztelettel

„CONCORDIA“ első pécsi temetkezési vállalat tulajdonosai:

**Tuma Venczel, Krisztián József, Schubársky János,
Wranitsch György.**

*) Hallstadt szintén kelta eredetű, később római kolónia. Habsburgi Rudolf adta meg e bányászat és só-főzésnek az első lendületet, s ő emeltette a bányaművek védelmére az úgynevezett Rudolfsturmot. Lakóainak száma mintegy 2000, többnyire bányászok, s a fafaragvány házi iparban igen ügyesek; szegények, de elégedettek. Hallstadt látogatott turista tanyahely, innen történnek a kirándulások a Dachstein hómezőjéhez. Vidéke vadregényes és számtalan kiránduló helylyel kínálkozik.

Az első pesti spodium-, enyv-, műtrágya-, vegyi termények-gyár részvénytársulat Budapestén

ajánlja

csontliszt-superphosphát,

valamint

különleges keverék-műtrágya

gyártmányait legolcsóbb árak mellett.

Hozzáunk beküldött talajmintákat teljesen ingyen vegyileg elemeztetjük, ezen alapon ajánljuk mi-nőség és mennyiség tekintetében a szükséges műtrágyát, mi által jelentékeny haszon háramlik a t. gazda-közönségre.

Levelek és minták czimzendők:

Első pesti spodium-, enyv-, műtrágya-, vegyi termények-gyár részvénytársulat

Budapest, VI. kerület, váczi-kürut 31. szám.

Árjegyzék ingyen és bérmentve.

Helyi ismerettel bíró ügynökök kerestetnek.

LE GRIFFON

a legjobb szivarkapapír

kapható Alt és Böhm kereskedésében Pécsen.

Veréb Jankó naptára.

Veréb Jankó a bekövetkezendő fillokszerás szökő 1892-ik esztendőre képes és képtelen vicczekkel csordultig teli

naptárt

szándékozik kiadni.

Kezére fognak dolgozni ebben a nagy munkában az ő hű zsöllérei: Buczkó Bernát, a ki a szab. kir. észt adja hozzá, Kakutyi és Maku-tyi, Gugyi Pétör és Kobak Pál stb. ezeken kívül az irástudók: Dr. Muki, Indigó-pinty, Mukimirék-bég, Quiproquo, Le-Tor stb. egész serege a vicezfaragóknak.

A rendes naptári részen kívül, (mely tehát pótol bármi más koriandrumot) kaczagató, humoros dolgokkal lészen tömve a vastag könyv, benne számos új illusztráció.

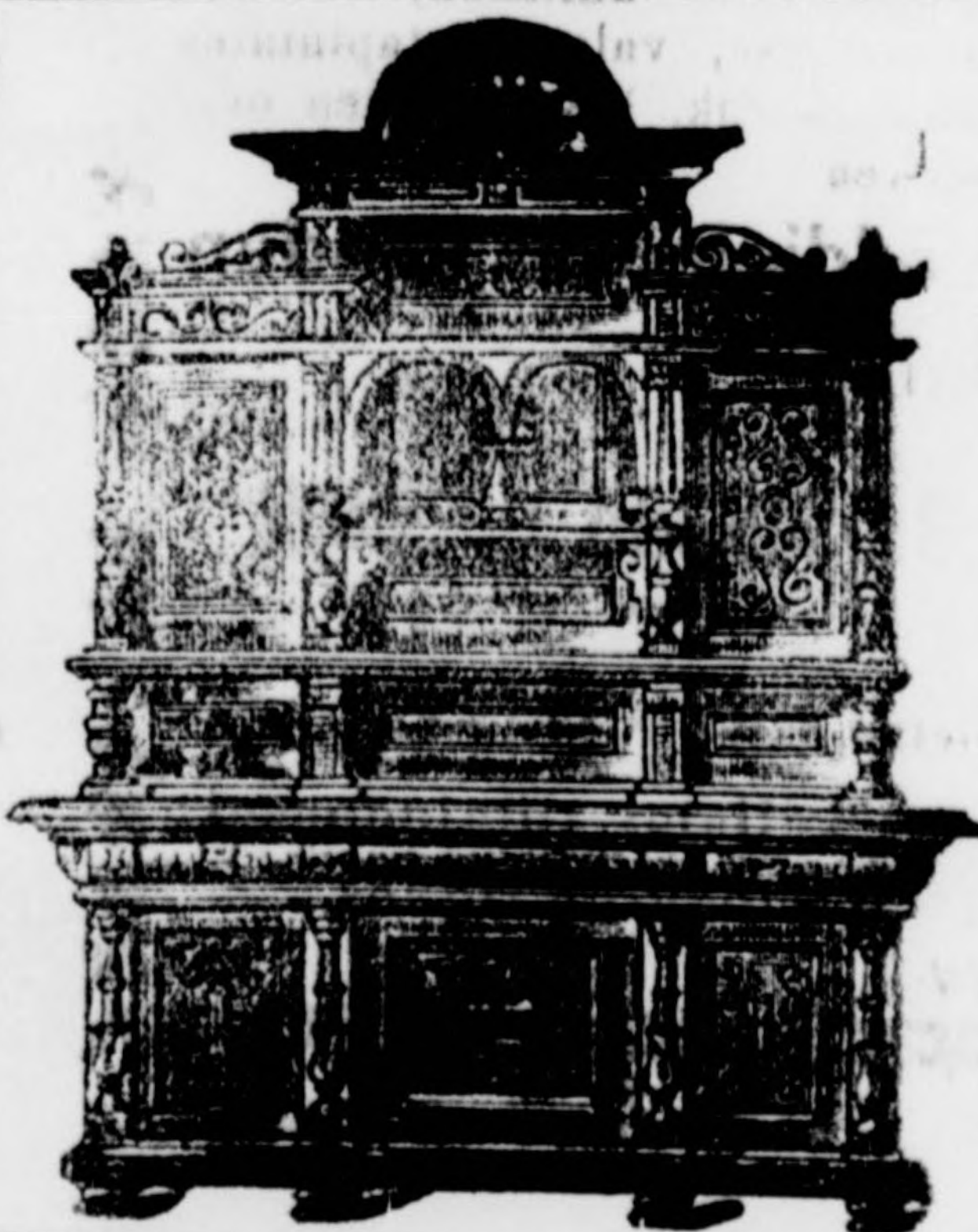
E kitünően mulattató naptarra, mely 8—10 nagy ivnyi terjedelemben, október elején jelenik meg, a Veréb Jankó kiadóhivatala

előfizetést nyit,

kik e naptarra előre fizetnek, ötven krajczárért kapják meg a naptárt.

Eladási ára nagyobb lesz.

Az előfizetési pénzek legkésőbb szeptember végéig a Veréb Jankó kiadóhivatalába (Pécs, Széhenyi-tér 12. sz.) küldendők.

ZSOLNAY IMRE
PÉCSETT

butorraktára és műhelye

(tetemesen nagyobbitva)

Ferencziek-utca II. szám.

(A pécsi edénygyár raktár ugyanott.)

Nagy választékban teljes és stylszerüen berendezett **alvó-, disz- és ebédlő-szo-bák**, mindennemű fa-, vas- és kárpitozott bútorok, képek, tükrök, függönyök, függönytar-ók, és minden e szakmába vágó cikkek.

Abban a helyzetben vagyok, hogy **bútorvásárlások** nálam ép oly **jutányosan** eszközölhetők, mint Budapesten vagy Bécsben.

Melyik lapra fizessünk elő?

Gazdag tartalmánál, nagy terjedelménél fogva a legolcsóbb magyar lap az

„EGYETÉRTÉS”,

a mely az új évvel immár 25-ik évfolyamába lépett. Ez a magyar olvasóközönség lapja. Hiteles forrásokból származó **értesüléseinek** gyorsasága, alaposága és sokasága, rovatainak változatossága, kitűnősége, a különböző olvasmányok gazdag tárháza tették az „Egyetértés”-t népszerűvé. Az **országgyűlési tárgyalásokról** a legrészletesebb és e mellett tárgyilagos hű tudósítást egyedül az „Egyetértés” közöl. **Gazdasági rovata** elismert régi tekintélynek örvend. A magyar **kereskedő s gazdaközönség** nem szorul többé idegen nyelvű lapra, mert az „Egyetértés” **kereskedelmi s tőzsdei tudósításainak** bőségével s alaposágával ma már nem versenyezhet más lap. A **kereskedő, az iparos s a mezőgazda** megtalálja mindazt az „Egyetértés”-ben, a mire szüksége van. Változatosan szerkesztett tárczájában, **annyi regény olvasmányt ad, mint egy lap sem.** Két-három regényt közöl egyszerre, úgy, hogy egy év alatt 30—40 kötetnyi regényt, részint eredetit, részint a külföldi legjelesebb termékeket jó magyarságu fordításban kapnak az „Egyetértés” olvasói. A ki olvasni valót keres és a **világ folyásáról gyorsan és hitelesen akar értesülni**, fizessen elő az „Egyetértés”-re, melynek előfizetési ára egy hóra 1 frt 80 kr., $\frac{1}{4}$ évre 5 frt s egy évre 20 frt. Az előfizetési pénzek az „Egyetértés” kiadóhivatalába küldendők. Mutatványszámot a kiadóhivatal kívánatra egy hétig ingyen és bérmentve küld.

Ozvegy Szidoli Tivadarné

műlovardája a Buzatéren.

Ma 1891. szeptember 16-án és naponta

műlovardai előadás

változatos programmal.

Helyárak:

Számzott hely 80 kr, számzatlan első hely 60 kr. Második hely 40 kr. Állóhely 20 kr. 10 éven alóli gyermekek az ülőhelyeken a felét fizetik.

Kezdeté este 8 órakor.

Vasárnap 2 nagy előadás d. u. 4 és 8 órakor.

Tardini Jakab itt tartózkodásunk alatt a lovaglásban leczkét ad. Bővebbet a lovardában.

4100. sz.

1891.

Árverési hirdetmény.

A dárdai kir. járásbiróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Szegszárdi János daróczi lakos végrehajthatónak öreg Kristóf Áron kopácsi lakos végrehajtást szenvedett elleni 400 frt tőkekövetelés s járulékai iránti végrehajtási ügyében a dárdai kir. járásbiróság területén levő Kopács községben fekvő a kopácsi 181. sz. tjkvben felvett 2. egy nyolczad telekből 183. sz. házból alperest illető fele részre 459 frt 50 krt, a 3. egy nyolczad telek alperest illető felére 206 frt 50 kr, a † 888/83. hszsz. fekvőség felére az árverés 46 forintban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendeltek, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1891. évi október hó 17-ik napján d. e. 10 órakor Kopács községben a bíró lakásán megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szendékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%,-át, vagyis 45 forint 95 krajczárt, 20 forint 65 krt, és 4 forint 60 krt készpénzben avagy az 1881 évi LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi nov. hó 1-én 3333 sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Dárdán a kir. jbiróság mint tkvi hatóságnál 1891. évi augusztus hó 29-ik napján.

Jobst Béla

kir. albiró.

Eladó ház.

Egy ujonnan épült

földszintes ház

kerttel, Pécsett, a Mária-utczában, előnyös föltételek mellett, szabad kézből eladó, — esetleg bérbe adandó.

Bővebbet szivességből e lap kiadóhivatalában.

RUEPPRECHT TESTVÉREK PÉCSETT.

Készít és elvállal: Vizvezeték, Fűdő, (Closet) Árnyékszék berendezéseket, részlet tárgyakat minden szabásban teljes garantiával és előnyös árak mellett.

E célra Bécsből egy különös „Instalateur” állítottunk be gyárunkba.

Hirdetlések

igen előnyös áron vétetnek fel

kiadóhivatalunkban.

Állam érem
haladás- és versenyképességért.

Kiállítási aranyérem
szép és jó munkaért.

SCHÖNWALD IMRE

ékszerész.

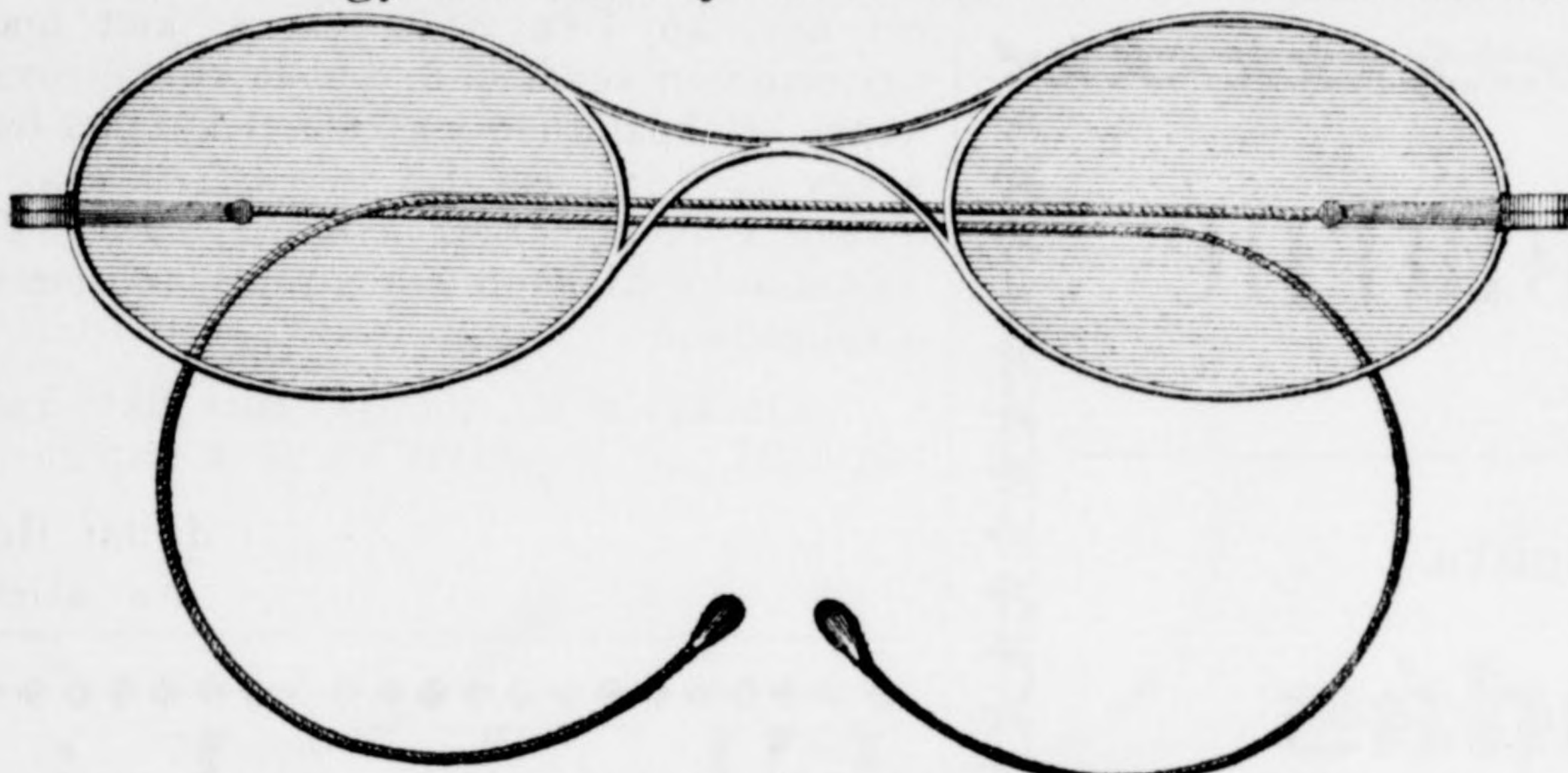
PÉCSETT.

óras.

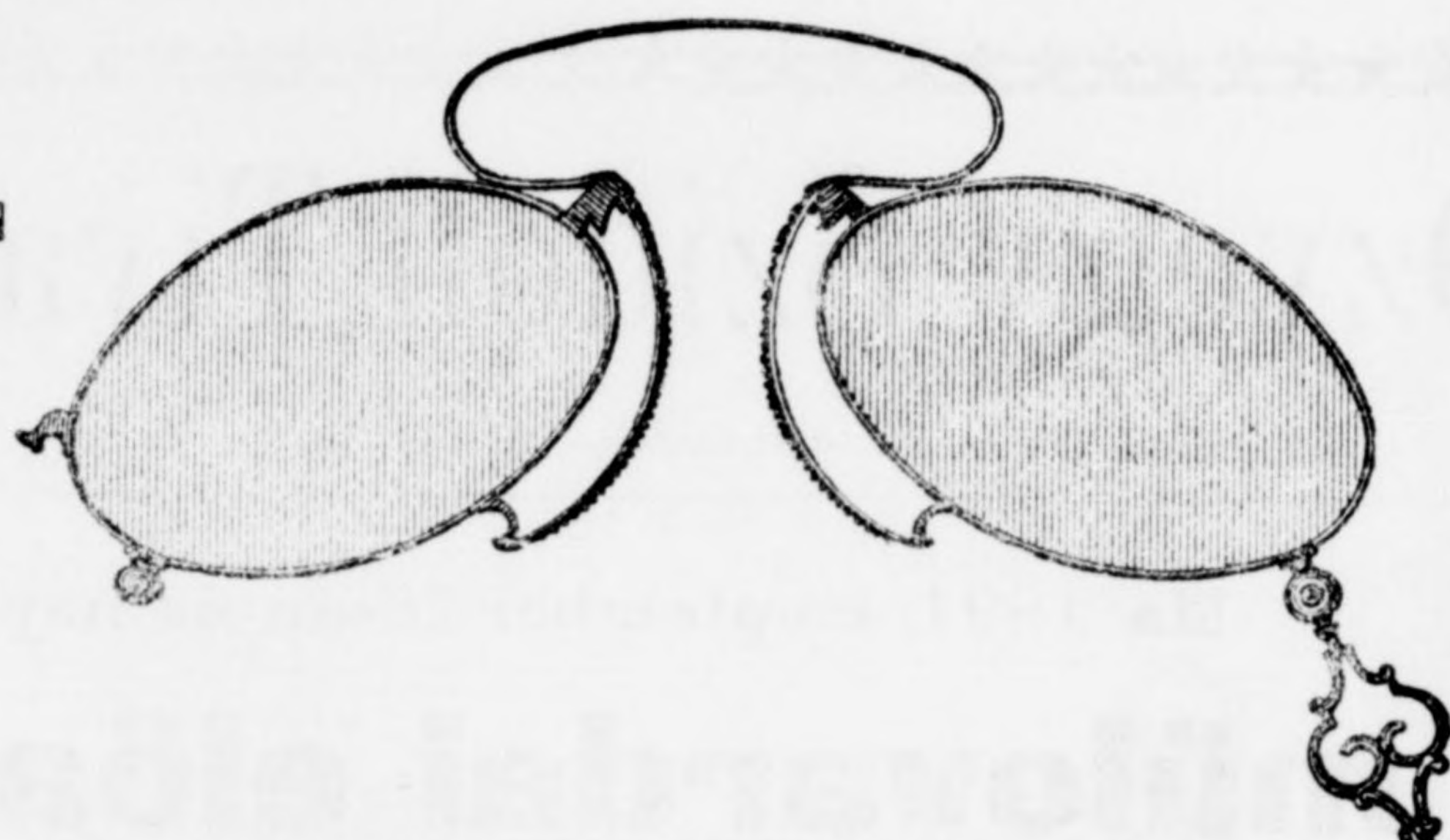
Főüzlet: Király-(fő)utca, a „Hattyu“-épületben.

Legnagyobb választék a legújabb ékszerek arany ezüst órák, arany uri és női lánczok és ezüst tárgyakban.

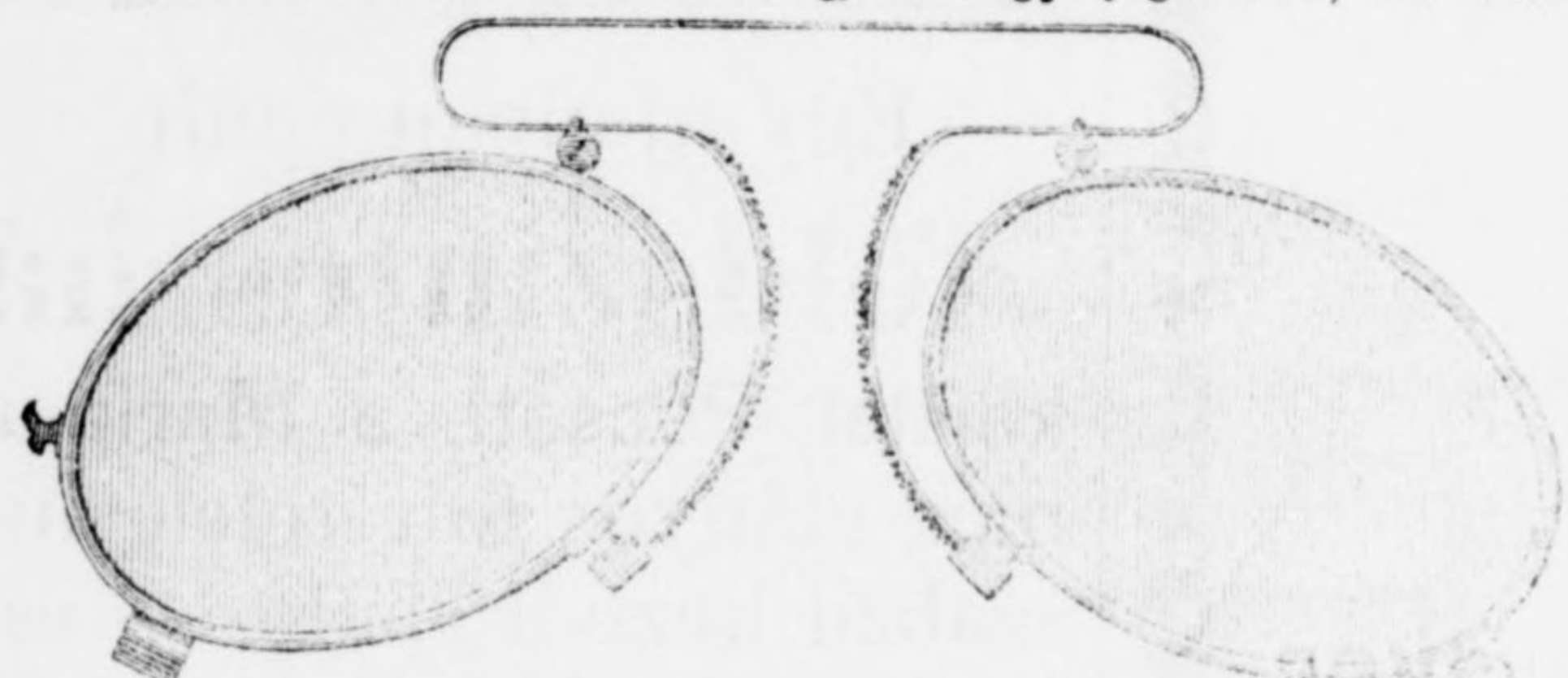
Szemüvegek, látcsövek, hőmérők, iránytűk nagyítóüvegekből.
Egyedüli készítője a kellemesen ülő orrszorítóknak,

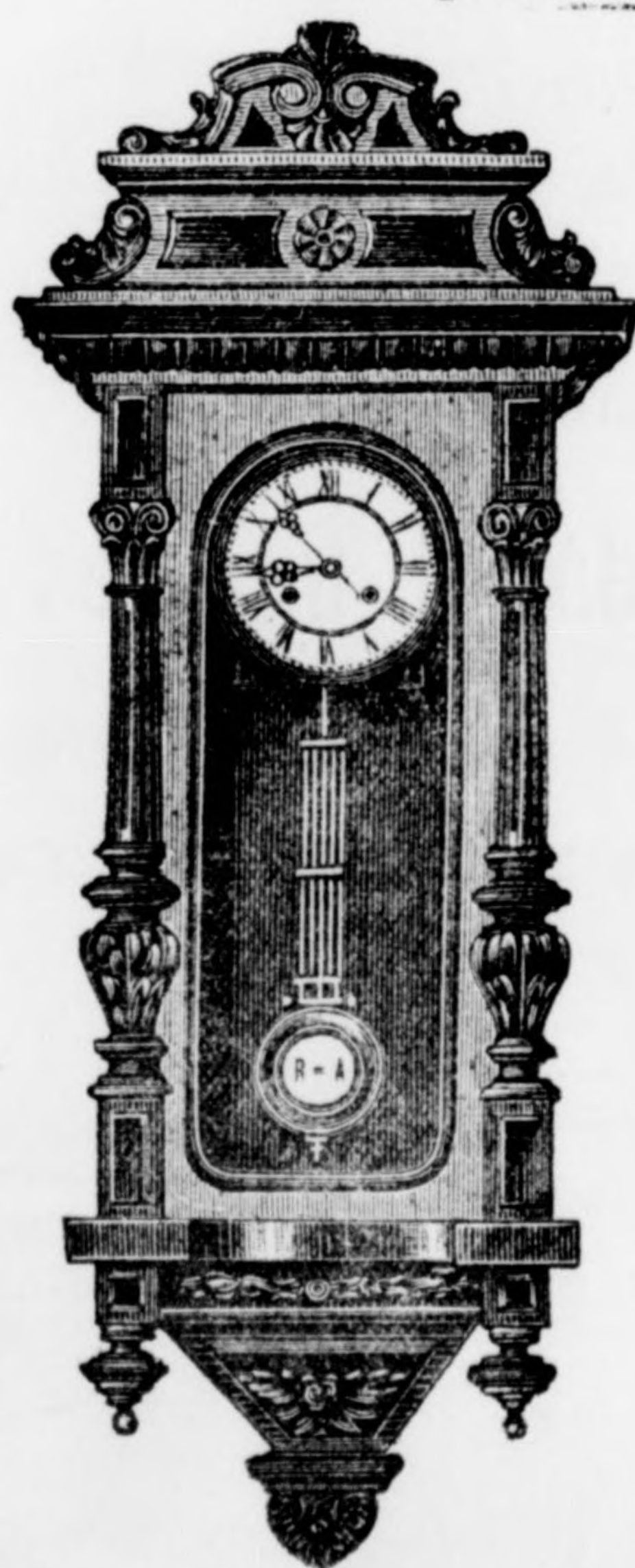
1. Kellemes, könnyű és tartós foglaltványu szemüveg a legjobb kristályüveggel, ára 1 frt 60 kr., hasonló a legjobb hegyi jegecczel, ára 4 frt 50 kr.

2. Orrszorító a legtisztább megvizsgált hegyi jegecczel állanykeretben 4 1/2 frt 50 kr., ugyanaz arany foglaltványval 12 frt

3. angol alaku orrszorító a legjobb homoru vagy domboru üveggel 1 frt 60 kr., ugyanaz valódi hegyi jegecczel 4 frt.

4. 8 nap járó ingaóra esinos dióf. szekrényben ára 10 frt 50 hr. ugyanaz fél és egész órát ütő szerkezettel ára 12 frt 50 kr.

5. Ezüst horgony Remontoir óra különösen kipróbált finom szerkezettel 20 frt, hasonló órák aranytokban 60-100 frtig.

6. Ezüst (ancer) horgony Remontoir óra kettős köpenyvel 12 frt 2 év jótállással.

7. Kettős Tulla Remontoir horgony órák 20 frttól kezdve 30 frtig.

8. Finom szerkezetű ezüst Remontoir óra 8 frt 50 kr., hasonló horgony szerkezettel ára 10 frt 50 kr.

10. Állany munkás Remontoir óra legpontosabban kipróbálva ára 5 frt 50 kr.

Mindennemű javítások a legjobban és azonnal készíttetnek.

9. Ezüst női Remt. óra ára 8 frt, ugyanaz aranyban 16 frt.